

Bruxelles, den 28.11.2019
COM(2019) 619 final

2019/0272 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001, forordning (EU) 2017/2107 og forordning (EU) 2019/833 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/1627

DA

DA

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Formålet med den fælles fiskeripolitik som fastlagt i Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013¹ ("grundforordningen") er at sikre, at havets biologiske ressourcer udnyttes på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.

Ved Rådets afgørelse 98/392/EF² godkendte Unionen De Forenede Nationers havretskonvention, som blandt andet indeholder principper for og bestemmelser om bevarelse og forvaltning af havets levende biologiske ressourcer. Som led i sine mere generelle internationale forpligtelser deltager Unionen i bestræbelser i internationale farvande på at bevare fiskebestande.

Unionen har i henhold til Rådets afgørelse 86/238/EØF³ været kontraherende part i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("konventionen") siden den 14. november 1997.

Konventionen fastlægger en ramme for det regionale samarbejde om bevarelse og forvaltning af tun og tunlignende arter i Atlanterhavet og de tilstødende farvande gennem oprettelse af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("ICCAT").

ICCAT har beføjelse til at vedtage afgørelser (henstillinger) om bevarelse og forvaltning af de fiskerier, der hører under organisationens kompetenceområde, som er bindende for de kontraherende parter. Disse henstillinger er hovedsagelig rettet til konventionens kontraherende parter, men omfatter også forpligtelser for operatører (f.eks. fartøjsførere). ICCAT-henstillinger træder i kraft seks måneder efter vedtagelsen, og de skal for EU's vedkommende gennemføres i EU-retten hurtigst muligt.

ICCAT vedtog på sit 21. ekstraordinære møde i 2018 henstilling 18-02⁴ om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, der betegnes "forvaltningsplanen". I forvaltningsplanen følges opfordringen fra Det Stående Udvalg for Forskning og Statistik ("SCRS") til ICCAT om at udarbejde en flerårig forvaltningsplan for bestanden i 2018, da bestandens nuværende situation øjensynligt ikke længere kræver de nødforanstaltninger, som blev indført ved genopretningsplanen for almindelig tun (henstilling 17-17 om ændring af henstilling 14-04⁵).

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

² Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention af 10. december 1982 om havret og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).

³ Rådets afgørelse 86/238/EØF af 9. juni 1986 om Fællesskabets tiltrædelse af den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet som ændret ved den protokol, der er knyttet som bilag til slutakten fra konferencen af befuldmægtigede for stater, der er parter i konventionen, undertegnet den 10. juli 1984 i Paris (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 33).

⁴ ICCAT-henstilling [18-02] om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

⁵ ICCAT-henstilling [14-04] om ændring af henstilling 13-07 om indførelse af en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.

Dette forslag har til formål at gennemføre ICCAT-henstilling 18-02 i EU-retten, således at Unionen kan opfylde sine internationale forpligtelser og give operatørerne retssikkerhed med hensyn til bestemmelser og forpligtelser.

I henhold til forvaltningsplanen skal almindelig tun udsmides og genudsættes under visse omstændigheder. I henhold til planen skal almindelig tun om bord på fartøjer, herunder inden for sportsfiskeri og rekreativt fiskeri, der overstiger den tildelte kvote for fartøjet og/eller den maksimalt tilladte bifangst, smides ud. Almindelig tun om bord på fartøjer, der er mindre end den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse, skal ligeledes smides ud. Dette gælder dog ikke en given tolerancegrænse, der er fastsat af medlemsstaterne i deres årlige fiskeriplaner.

Af hensyn til EU's internationale forpligtelser i henhold til ICCAT-konventionen indeholder delegeret forordning (EU) 2015/98⁶ undtagelser fra landingsforpligtelsen for almindelig tun som fastsat i grundforordningens artikel 15. Ved denne forordning oprettes der følgelig en forvaltningsplan for almindelig tun, som ikke omhandler udsmids- og genudsætningsforpligtelser, da bestemmelserne i delegeret forordning (EU) 2015/98 finder anvendelse.

- **Sammenhæng med de gældende regler på politikområdet**

Almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet er reguleret ved:

- genopretningsplanen for almindelig tun fastsat i forordning (EU) 2016/1627⁷
- tekniske foranstaltninger som omhandlet i artikel 9, stk. 4, i og bilag III til forordning (EU) 2019/1241⁸ samt i artikel 8 i og punkt 6, nr. 1), i bilag II til Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006⁹
- artikel 43 i forordning (EU) 2017/2107¹⁰
- artikel 4, litra a), b) og c), i Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001¹¹, og
- artikel 53 i forordning (EU) 2019/833¹².

---

⁶ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 af 18. november 2014 om gennemførelse af Unionens internationale forpligtelser som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 i henhold til den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet og konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav (EUT L 16 af 23.1.2015, s. 23).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627 af 14. september 2016 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 1).

⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1241 af 20. juni 2019 om bevarelse af fiskeressourcerne og beskyttelse af marine økosystemer ved hjælp af tekniske foranstaltninger, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013, (EU) 2016/1139, (EU) 2018/973, (EU) 2019/472 og (EU) 2019/1022 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 894/97, (EF) nr. 850/98, (EF) nr. 2549/2000, (EF) nr. 254/2002, (EF) nr. 812/2004 og (EF) nr. 2187/2005 (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 105).

⁹ Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1624/94 (EUT L 36 af 8.2.2007, s. 6).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 af 15. november 2017 om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001, (EF) nr. 1984/2003 og (EF) nr. 520/2007 (EUT L 315 af 30.11.2017, s. 1).

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 af 27. september 2001 om visse kontrolforanstaltninger for fiskeri efter visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 263 af 3.10.2001, s. 1).

Under forhandlingerne var EU's holdning i overensstemmelse med målene i artikel 2, stk. 2, artikel 28, stk. 1 og 2, samt artikel 29 og 33 i grundforordningen.

I ICCAT-henstilling 18-02, som gennemføres ved denne forordning, opstilles der en forvaltningsplan, som er mere fleksibel end de eksisterende genopretningsbestemmelser, mens nogle foranstaltninger er mere præcise eller restriktive, f.eks. kontrol i akvakulturbrug. De væsentligste forskelle kan sammenfattes som følger:

- (a) Åbne fangstperioder: I denne forordning fastsættes en åben fangstperiode for notfartøjer, som er ti dage længere end i forordning (EU) 2016/1627, medmindre medlemsstaterne fastsætter andet i deres årlige fiskeriplaner.
- (b) Grænsen for bifangster øges til 20 % i denne forordning sammenlignet med 5 % i forordning (EU) 2016/1627.
- (c) Fiskerikapacitet: Op til 20 % flere notfartøjer (referenceperiode 2018) kan få tilladelse til at fiske under denne forordning sammenlignet med forordning (EU) 2016/1627, og en ny sektorspecifik kvote for småskalafiskeri i farvandene omkring Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer anerkendes.
- (d) Opdrætskapacitet: Med denne forordning kan der potentielt være 7 % flere fisk i akvakulturbrug.
- (e) Interne overførsler og stikprøvekontroller på akvakulturbrug: Kontrolsystemet for almindelig tun styrkes med hensyn til overvågning af levende fisk på akvakulturbrug. Dette sker ved hjælp af stikprøvekontroller baseret på risikoanalyse og estimering af overførsel ved brug af stereokameraer.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Planen er i overensstemmelse med Unionens politik på andre områder.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Forslaget er baseret på artikel 43, stk. 2, i TEUF, eftersom det indeholder bestemmelser, der er nødvendige for opfyldelsen af den fælles fiskeripolitik's mål.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Forslaget hører under Den Europæiske Unions enekompetence (artikel 3, stk. 1, litra d), i TEUF). Nærhedsprincippet finder derfor ikke anvendelse.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget sikrer, at EU-retten, for så vidt angår forvaltningen af fiskeri efter almindelig tun i Middelhavet, og i særdeleshed alle bestemmelserne og forpligtelserne i den forvaltningsplan, der blev godkendt af ICCAT, er i overensstemmelse med de internationale forpligtelser, og at Unionen efterlever de afgørelser, der er truffet af de RFFO'er, som Unionen er kontraherende

---

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/833 af 20. maj 2019 om bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger gældende for det område, som reguleres af Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav, om ændring af forordning (EU) 2016/1627 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2115/2005 og (EF) nr. 1386/2007 (EUT L 141 af 28.5.2019, s. 1).

part i. Forslaget gennemfører konventionen uden at gå ud over, hvad der er nødvendigt for at nå det tilstræbte mål.

- **Valg af retsakt**

Det valgte instrument er en forordning vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Ikke relevant

- **Høringer af interesserede parter**

Medlemsstaternes forvaltninger er blevet hørt under mødet i Rådets arbejdsgruppe den 25.-26. oktober 2018, og Coreper godkendte den 31. oktober 2018 den holdning, som Unionen skulle indtage på ICCAT's årlige møde den 12.-19. november 2018, hvor henstilling 18-02 blev vedtaget under Unionens ledelse.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Dette er en gennemførelse af en henstilling vedtaget af ICCAT i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning fra ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik.

- **Konsekvensanalyse**

Ikke relevant. Dette er en gennemførelse af en henstilling, der finder direkte anvendelse på medlemsstaterne.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Forslaget er ikke knyttet til Refit.

- **Grundlæggende rettigheder**

Forslaget har ingen konsekvenser for beskyttelsen af borgernes grundlæggende rettigheder.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelse og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Ikke relevant.

- **Forklarende dokumenter (for direktiver)**

Ikke relevant.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

(f) Gennemførelse af grundlaget for fastlæggelse af fiskerimuligheder for 2019 og 2020

Tildelingen af fiskerimuligheder for almindelig tun for 2018, 2019 og 2020 blev aftalt på ICCAT's 25. ordinære møde. En tabel med disse oplysninger blev indsat som afsnit 5 i ICCAT-henstilling 17-07¹³. Flere CPC'er tilkendegav imidlertid, at de var utilfredse med deres kvoter, og ønskede at få adgang til og anvende ICCAT's ikketildelte reserver (dvs. ikketildelte kvoter). Med henblik herpå blev en mulig justering af kvoterne for almindelig tun for 2019 og 2020 ved brug af de ikketildelte reserver drøftet på det mellemliggende møde i andet panel under ICCAT, som blev afholdt i Madrid i marts 2018. CPC'erne var generelt enige i, at der ved justeringen af kvoter primært skulle tages hensyn til ikkeindustrielle flåder fra specifikke øgrupper i Grækenland (De Joniske Øer), Spanien (De Kanariske Øer) og Portugal (Azorerne og Madeira). Det væsentligste resultat af dette møde var, at EU's andel for 2019, som oprindeligt var fastsat til 17 536 ton, blev hævet med 87 ton i reserve, der kan anvendes af det ikkeindustrielle fiskeri, hvilket giver en samlet EU-kvote på 17 623 ton for 2019. Denne kvote anerkendes i henstilling 18-02 og gennemføres i EU-retten ved Rådets forordning (EU) 2019/124¹⁴ om fastsættelse af fiskerimuligheder mellem medlemsstaterne.

(g) Gennemførelsesbeføjelser

ICCAT's bestemmelser om fiskeri af levende almindelig tun (aktiviteter vedrørende fangst, overførsel, transport, anbringelse i bur, opdræt, høst og overførsel fra en periode til en anden) er meget dynamiske. Der udvikles hele tiden nye teknologier til at kontrollere og forvalte fiskeriet (dvs. anvendelsen af stereokameraer eller alternative metoder), som skal anvendes på samme måde af medlemsstaterne. Der skal ligeledes udvikles driftsprocedurer, hvor det er nødvendigt, for at hjælpe medlemsstaterne med at overholde ICCAT's bestemmelser som fastsat i denne forordning.

Der er derfor behov for gennemførelsesretsakter vedrørende artikel 7 om "overførsel" og afdeling 6 og 7 om "overførsler" og "anbringelse i bur".

(h) Delegerede beføjelser

Denne forordnings artikel 65 indeholder en detaljeret liste over tilfælde, der kræver delegerede beføjelser for at kunne tage hensyn til de hyppige ændringer i de henstillinger, ICCAT vedtager. Nedenstående sammenfatter de vigtigste faktorer, der ligger til grund for den liste over situationer, der kræver delegerede beføjelser:

- SCRS udvikler en procedure for evaluering af forvaltningsstrategier med henblik på at evaluere forskellige procedurer for fiskeriforvaltning, som kan imødegå de primære kilder til usikkerhed med hensyn til bestanden af almindelig tun. Proceduren for evaluering af forvaltningsstrategier forventes at udmønte sig i frivillige forvaltningsprocedurer på kort sigt (dvs. 2020-2021). Da forvaltningsplanen for almindelig tun omfatter et mellemliggende forvaltningsmål, som skal revideres af ICCAT fra 2020, vedtages der derfor delegerede beføjelser med henblik på hurtigt at gennemføre planen i EU-retten.
- Ved forordning (EU) 2016/1627 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet fastsættes der ikke

¹³ ICCAT-henstilling 17-07 om ændring af henstilling 14-04 om almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet (i kraft siden juni 2018).

¹⁴ Rådets forordning (EU) 2019/124 af 30. januar 2019 om fastsættelse for 2019 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EU-farvande og for EU-fiskerifartøjer i visse andre farvande (EUT L 29 af 31.1.2019, s. 1).

delegerede beføjelser til at ændre planen i overensstemmelse med ICCAT's årlige afgørelser. Dette medførte en kritisk situation i 2018, hvor henstilling 18-02 ikke kunne gennemføres under delegerede beføjelser, og nogle medlemsstater anmodede Kommissionen om at gennemføre den via en retsakt for fangstperioden i juni 2019. Ved denne forordning indføres der delegerede beføjelser til rettidigt at gennemføre fremtidige ændringer af genopretningsplanen for almindelig tun, således at EU-flåden sikres samme vilkår som tredjelandsflåder.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, om ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001, forordning (EU) 2017/2107 og forordning (EU) 2019/833 og om ophævelse af forordning (EU) 2016/1627

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 43, stk. 2,
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁵,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure¹⁶, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Formålet med den fælles fiskeripolitik som fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013¹⁷ er at sikre en bæredygtig udnyttelse af havets biologiske ressourcer på en økonomisk, miljømæssigt og socialt bæredygtig måde.
- (2) Med Rådets afgørelse 98/392/EF¹⁸ har Unionen godkendt De Forenede Nationers havretskonvention og aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, som indeholder principper og regler for bevarelse og forvaltning af havets levende ressourcer. Som led i sine mere generelle internationale forpligtelser deltager Unionen i bestræbelser i internationale farvande på at bevare fiskebestande.
- (3) Unionen er part i den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet¹⁹ ("konventionen").
- (4) Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("ICCAT"), der er nedsat ved konventionen, vedtog på sit 21. ekstraordinære møde i 2018 henstilling 18-02 om indførelse af en flerårig forvaltningsplan for almindelig tun

¹⁵ EUT C [for the time being there is no report, , s.].

¹⁶ Europa-Parlamentets udtalelse af [[not adopted yet, not published yet](#)] og Rådets afgørelse af [[not adopted nor published yet](#)].

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

¹⁸ Rådets afgørelse 98/392/EF af 23. marts 1998 om Det Europæiske Fællesskabs indgåelse af De Forenede Nationers konvention af 10. december 1982 om havret og af aftalen af 28. juli 1994 vedrørende anvendelsen af kapitel XI i denne konvention (EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1).

¹⁹ International konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 34).

i det østlige Atlanterhav og Middelhavet ("forvaltningsplanen"). I forvaltningsplanen følges opfordringen fra Det Stående Udvalg for Forskning og Statistik (SCRS) til ICCAT om at udarbejde en flerårig forvaltningsplan for bestanden i 2018, da bestandens nuværende situation øjensynligt ikke længere kræver de nødforanstaltninger, som blev indført ved genopretningsplanen for almindelig tun (henstilling 17-17 om ændring af henstilling 14-04).

- (5) Henstilling 18-02 ophæver henstilling 17-07 om ændring af henstilling 14-04 om en genopretningsplan for almindelig tun, der blev gennemført i EU-retten ved forordning (EU) 2016/1627²⁰.
- (6) Ved denne forordning gennemføres helt eller delvist, for så vidt det er relevant, følgende henstillinger fra ICCAT: 06-07²¹, 18-10²², 96-14²³, 13-13²⁴ og 16-15²⁵.
- (7) Den holdning, som Unionen indtager i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, skal baseres på den bedste foreliggende videnskabelige rådgivning for at sikre, at fiskeriressourcerne forvaltes i overensstemmelse med målsætningerne for den fælles fiskeripolitik, navnlig målsætningen om gradvis genopretning og opretholdelse af populationerne af fiskebestande over et biomasseniveau, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte, samt målsætningen om at sikre de rette betingelser for et økonomisk leve- og konkurrencedygtigt fiskerierhverv i både fangst- og forarbejdningsleddet og landbaserede fiskerirelaterede aktiviteter. Ifølge SCRS' rapport fra 2018²⁶ er fangster af almindelig tun ved en fiskeridødelighed på $F_{0,1}$ i overensstemmelse med en fiskedødelighed, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte (F_{msy}). Biomassen for bestanden anses for at være på et niveau, der kan give et maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY). $B_{0,1}$ svinger fra at ligge over dette niveau for middel og lave rekrutteringsniveau, mens det for det høje niveau ligger under dette niveau.
- (8) Forvaltningsplanen tager hensyn til kendetegnene ved de forskellige redskabstyper og fangstmetoder. Ved gennemførelsen af forvaltningsplanen bør Unionen og medlemsstaterne bestræbe sig på at fremme det kystnære fiskeri og anvendelsen af fiskeredskaber og fangstmetoder, der er selektive og medvirker til reduceret miljøbelastning, herunder redskaber og teknikker, der anvendes inden for traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri, og derved bidrager til en rimelig levestandard for de lokale økonomier.
- (9) For at sikre, at den fælles fiskeripolitik overholdes, er der på EU-plan vedtaget lovgivning, i henhold til hvilken der oprettes en ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse, som også omfatter bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri). Der er navnlig tale om Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009²⁷,

²⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1627 af 14. september 2016 om en flerårig genopretningsplan for almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 302/2009 (EUT L 252 af 16.9.2016, s. 1).

²¹ ICCAT-henstilling om opdræt af almindelig tun.

²² ICCAT-henstilling om minimumsstandarder for fiskerfartøjers overvågningssystem i ICCAT-konventionsområdet.

²³ ICCAT-henstilling om overholdelse i forbindelse med fiskeri efter almindelig tun og nordatlantisk sværdfisk.

²⁴ ICCAT-henstilling om indførelse af et ICCAT-register over fiskerfartøjer med en længde overalt på over 20 meter, der har tilladelse til at drive fiskeri i ICCAT-konventionsområdet.

²⁵ ICCAT-henstilling om omladning.

²⁶ Report of the Standing Committee on Research and Statistics (SCRS), Madrid 1.-5. oktober 2018.

²⁷ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning

hvorved der oprettes en EU-ordning for kontrol, inspektion og håndhævelse med en overordnet og integreret strategi, som skal sikre overholdelse af alle reglerne i den fælles fiskeripolitik. Ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011²⁸ fastsættes der gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1224/2009. Ved Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008²⁹ oprettes der en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse IUU-fiskeri. Disse forordninger indeholder allerede bestemmelser, f.eks. fiskerilicenser og -tilladelser samt visse bestemmelser om fartøjsovervågningssystemer, som omfatter en række af de foranstaltninger, der er indeholdt i ICCAT-henstilling 18-02. Det er derfor ikke nødvendigt at medtage disse bestemmelser i denne forordning.

- (10) Forordning (EU) nr. 1380/2013 indfører begrebet bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse. ICCAT-konceptet for mindstetørrelse bør gennemføres i EU-retten som bevarelsesmæssig mindstereferencetørrelse for at sikre konsekvens.
- (11) Ifølge ICCAT-henstilling 18-02 skal almindelig tun, som er fanget og er under den bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelse, smides ud, og det samme gælder for fangst af almindelig tun, som overskrider de grænser for bifangster, der er fastsat i deres årlige fiskeriplaner. Med henblik på Unionens opfyldelse af sine internationale forpligtelser i henhold til ICCAT fastsætter artikel 4 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98³⁰ undtagelser fra landingsforpligtelsen for almindelig tun som fastlagt i artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013. Den delegerede forordning (EU) 2015/98 gennemfører visse af bestemmelserne i ICCAT-henstilling 18-02, der fastlægger kravet om udsmidning af almindelig tun om bord på fartøjer, der overskrider deres tildelte kvote eller den højeste tilladte bifangst. Anvendelsesområdet for denne delegerede forordning omfatter fartøjer, der udøver rekreativt fiskeri. Denne forordning behøver derfor ikke omfatte sådanne forpligtelser til udsmid og frigivelse og vil således ikke berøre de tilsvarende bestemmelser i delegeret forordning (EU) 2015/98.
- (12) På det årlige møde i 2018 anerkendte konventionens kontraherende parter behovet for at styrke kontrollen med visse aktiviteter vedrørende almindelig tun. Til dette formål blev det på det årlige møde i 2018 aftalt, at konventionens kontraherende parter med ansvar for akvakulturbrug skal sikre fuld sporbarhed for aktiviteter i forbindelse med anbringelse i bur og skal foretage stikprøvekontroller baseret på en risikoanalyse.

(EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006 (EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1).

²⁸ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011 af 8. april 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik (EUT L 112 af 30.4.2011, s. 1).

²⁹ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1936/2001 og (EF) nr. 601/2004 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1093/94 og (EF) nr. 1447/1999 (EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1).

³⁰ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/98 af 18. november 2014 om gennemførelse af Unionens internationale forpligtelser som omhandlet i artikel 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 i henhold til den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet og konventionen om det fremtidige multilaterale samarbejde vedrørende fiskeriet i det nordvestlige Atlanterhav (EUT L 16 af 23.1.2015, s. 23).

- (13) Forordning (EU) nr. 640/2010 indeholder bestemmelser om et elektronisk fangstdokument for almindelig tun ("eBCD"), som gennemfører ICCAT-henstilling 09-11 om ændring af henstilling 08-12. Henstilling 17-09 og 11-20 om anvendelse af eBCD er for nylig blevet ophævet ved henstilling 18-12 og 18-13. Forordning (EU) nr. 640/2010 er derfor blevet forældet, og Kommissionen planlægger at vedtage en ny forordning om gennemførelse af ICCAT's seneste bestemmelser om eBCD. Følgelig bør der i denne forordning ikke henvises til forordning (EU) nr. 640/2010, men mere generelt til det dokumentationsprogram for fangst, der anbefales af ICCAT.
- (14) Eftersom nogle af ICCAT's henstillinger ændres hyppigt af de kontraherende parter i ICCAT og må forventes at blive ændret yderligere i fremtiden for hurtigt at indarbejde fremtidige ICCAT-henstillinger om ændring eller supplerung af ICCAT-forvaltningsplanen i EU-retten, bør beføjelsen til at vedtage retsakter i henhold til artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) delegeres til Kommissionen med hensyn til følgende aspekter: frister for den målfiskeridødelighed, der kræves for at opretholde biomassen på et niveau, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte, frister for indberetning af oplysninger og fangstperioder, bevarelsesmæssige mindstereferencetørrelser, procentdele og parametre, oplysninger, der skal indgives til Kommissionen, nationale og regionale observatørers opgaver, begrundelser for at afvise at godkende overførslen af fisk, årsager til beslaglæggelse af fangster og ordrer om frisætning af fisk. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning³¹. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (15) Kommissionen, der repræsenterer Unionen på ICCAT-møderne, tilslutter sig årligt en række rent tekniske bestemmelser i ICCAT-henstillinger, navnlig vedrørende kapacitetsbegrænsninger, logbogskrav, fangstopgørelsesformularer, omladnings- eller overførselsopgørelser, minimumsoplysninger til fiskeritilladelser, minimumsantal fiskerfartøjer i forhold til ICCAT-ordningen for fælles international inspektion, specifikationer for kontrol- og observatørordningen, standarder for videooptagelse, protokol om frisætning af fisk, standarder for håndtering af døde fisk, meddelelser om anbringelse i bur eller standarder for fartøjsovervågningssystemer, der gennemføres ved bilag I-XV til denne forordning. Kommissionen bør have beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der ændrer eller udbygger bilag I-XV i overensstemmelse med de ændrede eller udbyggede ICCAT-henstillinger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning³². For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

---

³¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

³² EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (16) ICCAT-henstillinger om fiskeri af almindelig tun (aktiviteter vedrørende fangst, overførsel, transport, anbringelse i bur, opdræt, høst og overførsel fra en periode til en anden) er meget dynamiske. Der udvikles hele tiden nye teknologier til at kontrollere og forvalte fiskeriet (f.eks. stereokameraer og alternative metoder), som skal anvendes på samme måde af medlemsstaterne. Der skal ligeledes udvikles driftsprocedurer, hvor det er nødvendigt, for at hjælpe medlemsstaterne med at overholde ICCAT's bestemmelser som fastsat i denne forordning. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser, for så vidt angår detaljerede regler for overførsel af levende almindelig tun, overførselsaktiviteter og anbringelse i bur. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011³³.
- (17) De delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i denne forordning, bør ikke berøre gennemførelsen af ICCAT's fremtidige henstillinger i EU-retten gennem den almindelige lovgivningsprocedure.
- (18) Da der med denne forordning indføres en ny, samlet forvaltningsplan for almindelig tun, bør bestemmelserne vedrørende almindelig tun i forordning (EU) 2017/2107³⁴ og forordning (EU) 2019/833³⁵ udgå. Med hensyn til artikel 43 i forordning (EU) 2017/2107 er den del, der svarer til sværdfisk i Middelhavet, medtaget i forordning (EU) 2019/1154³⁶. Visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 1936/2001³⁷ bør også udgå. Forordning (EU) 2017/2107, forordning (EF) nr. 1936/2001 og forordning (EU) 2019/833 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (19) ICCAT-henstilling 18-02 ophævede henstilling 17-07, da bestandens situation ikke længere kræver de nødforanstaltninger, som blev indført ved genopretningsplanen for almindelig tun, der blev indført ved denne henstilling. Forordning (EU) 2016/1627, som gennemførte denne genopretningsplan, bør derfor ophæves —

---

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 af 15. november 2017 om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT), og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001, (EF) nr. 1984/2003 og (EF) nr. 520/2007 (EUT L 315 af 30.11.2017, s. 1).

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/833 af 20. maj 2019 om bevarelses- og håndhævelsesforanstaltninger gældende for det område, som reguleres af Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav, om ændring af forordning (EU) 2016/1627 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2115/2005 og (EF) nr. 1386/2007 (EUT L 141 af 28.5.2019, s. 1).

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1154 af 20. juni 2019 om en flerårig genopretningsplan for middelhavssværdfisk og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107 (EUT L 188 af 12.7.2019, s. 1).

³⁷ Rådets forordning (EF) nr. 1936/2001 af 27. september 2001 om visse kontrolforanstaltninger for fiskeri efter visse bestande af stærkt vandrende fiskearter (EFT L 263 af 3.10.2001, s. 1).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 1 Genstand

Ved denne forordning fastsættes der almindelige bestemmelser om EU's ensartede og effektive gennemførelse af den flerårige forvaltningsplan for almindelig tun (Thunnus thynnus) i det østlige Atlanterhav og Middelhavet som vedtaget af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet ("ICCAT").

Artikel 2 Anvendelsesområde

Denne forordning finder anvendelse på:

- (a) EU-fiskerifartøjer og EU-fartøjer, der udøver rekreativt fiskeri, som:
  - fanger almindelig tun i konventionsområdet og
  - foretager omladninger af eller om bord medbringer, herunder uden for ICCAT-konventionsområdet, almindelig tun, der er fanget i konventionsområdet
- (b) akvakulturbrug i Unionen
- (c) tredjelandsfiskerifartøjer og tredjelandsfartøjer, der udøver rekreativt fiskeri, som opererer i EU-farvande og fanger almindelig tun i konventionsområdet
- (d) tredjelandsfartøjer, som inspiceres i medlemsstaternes havne, og som om bord medbringer almindelig tun, der er fanget i konventionsområdet, eller fiskerivarer, der stammer fra almindelig tun, som er fanget i EU-farvande, og som ikke tidligere er blevet landet eller omladet i en havn.

Artikel 3 Mål

Målet med denne forordning er at opretholde en biomasse for almindelig tun over niveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte.

Artikel 4 Forholdet til andre EU-retsakter

Medmindre andet er anført i denne forordning, finder forordningens bestemmelser anvendelse, uden at dette berører andre EU-retsakter vedrørende fiskerisektoren, navnlig:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009³⁸ om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik
- (2) Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008³⁹ om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

---

³⁸ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

³⁹ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

- (3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403⁴⁰ om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder
- (4) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2107⁴¹ om fastsættelse af de forvaltnings-, bevarelses- og kontrolforanstaltninger, der skal anvendes i konventionsområdet for Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT).

Artikel 5 *Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

- (5) "ICCAT": Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet
- (6) "konventionen": den internationale konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet⁴²
- (7) "fiskerfartøj": ethvert motordrevet fartøj, der anvendes til eller er beregnet til erhvervmæssig udnyttelse af almindelig tun, herunder fangstfartøjer, fabriksskibe, støttefartøjer, bugserbåde, fartøjer, der deltager i omladning, transportskibe, der er udstyret til transport af tunfiskevarer, samt hjælpefartøjer, bortset fra containerskibe
- (8) "levende almindelig tun": almindelig tun, der holdes i live i en bestemt periode i et faststående tunfiskeburet eller overføres levende til et akvakulturbrug, anbringes i bur, opdrættes og endelig høstes eller slippes fri
- (9) "SCRS": ICCAT's Stående Udvalg for Forskning og Statistik
- (10) "rekreativt fiskeri": ikkekommercielt fiskeri, der udnytter havets biologiske ressourcer til rekreation, turisme eller sport
- (11) "bugserfartøj": ethvert fartøj, der anvendes til at slæbe bure
- (12) "fabriksskib": et fartøj, om bord på hvilket fiskevarer underkastes én eller flere af følgende behandlinger inden pakning: filetering eller udskæring i skiver, frysning og/eller forarbejdning
- (13) "hjelpefartøj": ethvert fartøj, der anvendes til transport af død almindelig tun (uforarbejdet) fra et transport-/opdrætsbur, et notfartøjs net eller et faststående tunfiskeburet til en udpeget havn og/eller til et fabriksskib
- (14) "faststående tunfiskeburet": et redskab, der er forankret til bunden, og som normalt er forsynet med et ledegarn, der leder almindelig tun ind i et aflukke eller en række aflukker, hvor fiskene befinder sig, indtil de høstes
- (15) "snurpenot": omkredsene net, som trækkes sammen i bunden ved hjælp af en snurpewire, der løber igennem en række ringe langs med undertællen og gør det muligt at trække noten sammen og lukke den
- (16) "anbringelse i bur": flytning af levende almindelig tun i akvakulturbrug og efterfølgende fodring med henblik på opfodning og forøgelse af deres samlede biomasse

---

⁴⁰ EUT L 347 af 28.12.2017, s. 81.

⁴¹ EUT L 315 af 30.11.2017, s. 1.

⁴² International konvention om bevarelse af tunfiskebestanden i Atlanterhavet (EFT L 162 af 18.6.1986, s. 34).

- (17) "fangstfartøj": et fartøj, der anvendes til erhvervsfiskeri efter almindelig tun
- (18) "akvakulturbrug": et brug, der anvendes til opdræt af almindelig tun fanget i faststående tunfiskenet og/eller af notfartøjer. Et akvakulturbrug kan have flere opdrætssteder, som alle er defineret ved geografiske koordinater med en klar definition af længdegrad og breddegrad for hvert punkt på polygonen
- (19) "opdræt" eller "opfedning": anbringelse af almindelig tun i bur på et akvakulturbrug og efterfølgende fodring med henblik på opfedning og forøgelse af deres samlede biomasse
- (20) "høst": slagtning af almindelig tun på akvakulturbrug eller i faststående tunfiskenet
- (21) "stereokamera": et kamera med to eller flere linser med separat billedsensor eller filmrude til hver linse, som gør det muligt at tage tredimensionale billeder med det formål at måle fiskens længde
- (22) "fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang": et fangstfartøj med mindst tre af følgende fem karakteristika:
- (a) længde overalt <12 m
  - (b) fartøjet fisker udelukkende i dets flagmedlemsstats territorialfarvande
  - (c) fangstrejser har en varighed på under 24 timer
  - (d) besætningen udgøres af højst fire personer, eller
  - (e) fartøjet fisker ved brug af fangstmetoder, der er selektive og medvirker til reduceret miljøbelastning
- (23) "fælles fiskeri": ethvert fiskeri, der udøves af to eller flere notfartøjer i fællesskab, hvor ét notfartøjs fangst tildeles ét eller flere andre notfartøjer efter en fordelingsnøgle, der er fastsat på forhånd
- (24) "fiske aktivt": et fangstfartøjs målrettede fiskeri efter almindelig tun i en given fangstperiode
- (25) "BCD": et fangstdokument for almindelig tun
- (26) "eBCD": et elektronisk fangstdokument for almindelig tun
- (27) "konventionsområde": det geografiske område, der er fastsat i konventionens artikel 1
- (28) "omladning": overførsel af hele eller en del af fangsten om bord på et fiskerfartøj til et andet fiskerfartøj. Aflæsning af død almindelig tun fra et notfartøjs net eller en bugserbåd til et hjælpefartøj betragtes dog ikke som omladning
- (29) "kontroloverførsel": yderligere overførsel som følge af en anmodning fra en operatør/akvakulturbruger eller kontrolmyndighederne med henblik på at kontrollere antallet af fisk, der overføres
- (30) "kontrolkamera": et stereokamera og/eller konventionelt videokamera, der anvendes med henblik på den kontrol, der er omhandlet i denne forordning
- (31) "CPC": kontraherende parter i konventionen og samarbejdende ikkekontraherende parter, organisationer eller fiskeriorganisationer
- (32) "stort pelagisk langlinefartøj": et pelagisk langlinefartøj med en længde overalt på over 24 meter

- (33) "overførsel": enhver overførsel af
- (a) levende almindelig tun fra et fangstfartøjs net til et transportbur
  - (b) levende almindelig tun fra ét transportbur til et andet transportbur
  - (c) et bur med almindelig tun fra én bugserbåd til en anden bugserbåd
  - (d) levende almindelig tun fra ét akvakulturbrug til et andet eller mellem forskellige bure i det akvakulturbrug
  - (e) levende almindelig tun fra et faststående tunfiskeket til et transportbur, uanset om en bugserbåd er til stede
- (34) "operatør" en fysisk eller juridisk person, der driver eller ejer en virksomhed, som udfører aktiviteter på ethvert trin i produktions-, forarbejdnings-, afsætnings-, distributions- og detailkæderne for fiskevarer og akvakulturprodukter
- (35) "redskabsgruppe": en gruppe fiskerfartøjer, der anvender de samme redskaber, for hvilke der er tildelt en gruppekvote
- (36) "fiskeriindsats": produktet af et fiskerfartøjs kapacitet og aktivitet med henblik på at måle intensiteten af fiskeriaktiviteterne. Dette mål varierer fra redskab til redskab. For langlinefiskeri måles det som antal kroge eller fisketimer. For notfartøjer måles det som antal sejldage (fisketid plus springstid)
- (37) "ansvarlig medlemsstat": flagmedlemsstaten eller den medlemsstat, under hvis jurisdiktion det faststående tunfiskeket eller akvakulturbruget henhører.

KAPITEL II FORVALTNINGSFORANSTALTNINGER

Artikel 6

Betingelser for fiskeriforvaltningsforanstaltninger

- (1) Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at dens fangstfartøjers og faststående tunfiskekets fiskeriindsats svarer til de fiskerimuligheder for almindelig tun, som medlemsstaten har til rådighed i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Foranstaltninger vedtaget af medlemsstaterne omfatter fastsættelse af individuelle kvoter for deres fangstfartøjer på over 24 meter, som er opført på den liste over godkendte fartøjer, der er omhandlet i artikel 25.
- (2) Medlemsstaterne kræver, at fangstfartøjer øjeblikkeligt sejler til en havn, som den har udpeget, når den individuelle kvote skønnes at være opbrugt, i overensstemmelse med artikel 35 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
- (3) Befragtning til fiskeri efter almindelig tun er ikke tilladt.

Artikel 7

Overførsel af ikkehøstede levende almindelig tun

- (1) Overførslen af ubrugte kvoter og ikkehøstede levende almindelig tun er ikke tilladt.
- (2) Uanset stk. 1 kan overførsel af ikkehøstede levende almindelig tun tillades, hvis et skærpet kontrolsystem er udviklet og meddelt af Kommissionen til ICCAT's sekretariat. Dette system skal være en integreret del af medlemsstatens inspektionsplan, jf. artikel 13, og skal mindst omfatte de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 26, stk. 3, og artikel 52.

- (3) Inden starten af en fangstperiode sikrer medlemsstater med ansvar for akvakulturbrug, at der foretages en grundig vurdering af levende almindelig tun, der overføres efter bulk-høst i akvakulturbrug under deres jurisdiktion. Til dette formål overføres alle levende almindelig tun, der er blevet overført i det fangstår, hvor bulk-høst foretages i akvakulturbrug, til andre bure ved brug af stereokamerasystemer eller alternative teknikker, der giver tilsvarende nøjagtighed, jf. artikel 50. Fuldt dokumenteret sporbarhed sikres til enhver tid. Overførsel af almindelig tun i år, hvor der ikke blev foretaget høst, kontrolleres årligt ved at udføre den samme procedure på en stikprøve baseret på risikovurdering.
- (4) Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter med henblik på at fastsætte detaljerede regler om indførelse af et skærpet kontrolsystem for overførsel af levende almindelig tun. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 67.

Artikel 8 **Overførsler af kvoter**

- (1) Overførsler af kvoter mellem Unionen og de øvrige CPC'er kan kun ske efter forudgående tilladelse fra de berørte medlemsstater og/eller CPC'er. Kommissionen meddeler overførslen af kvoter til ICCAT's sekretariat mindst 48 timer før selve overførslen.
- (2) Overførslen af kvoter inden for redskabsgrupper, kvoter for bifangster og individuelle kvoter for hver medlemsstat er tilladt, såfremt den eller de berørte medlemsstater på forhånd underretter Kommissionen om sådanne overførsler, således at Kommissionen kan underrette ICCAT's sekretariat, inden overførslen træder i kraft.

Artikel 9 **Kvotenedsættelser i tilfælde af overfiskeri**

- (3) Hvis medlemsstaterne overskrider de kvoter, de har fået tildelt, og denne situation ikke kan afhjælpes ved kvoteudveksling i henhold artikel 16, stk. 8, i forordning (EU) nr. 1380/2013, finder artikel 37 og 105 i forordning (EF) nr. 1224/2009 anvendelse.

Artikel 10 **Årlige fiskeriplaner**

- (1) Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastlægger en årlig fiskeriplan. Denne plan skal mindst indeholde følgende oplysninger:
- (a) kvoter tildelt hver redskabsgruppe, herunder kvoter for bifangster
  - (b) hvor det er relevant, den metode, der er anvendt til at fordele og forvalte kvoter
  - (c) de foranstaltninger, der er truffet til at sikre, at de individuelle kvoter overholdes
  - (d) åbne fangstperioder for hver kategori af redskaber
  - (e) oplysninger om udpegede havne
  - (f) reglerne vedrørende bifangster og

- (g) antal fiskerfartøjer, bortset fra bundtrawlere, på over 24 meter og notfartøjer, der har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet.
- (2) Medlemsstaterne kan tildele sektorspecifikke kvoter til fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang og har tilladelse til at fiske efter almindelig tun, og angiver en sådan tildeling i deres fiskeriplaner. De angiver også de yderligere foranstaltninger til nøje overvågning af den pågældende flådes kvoteudnyttelse i deres overvågnings-, kontrol- og inspektionsplaner. Medlemsstaterne kan give et andet antal fartøjer tilladelse til fuldt ud at udnytte deres fiskerimuligheder ved hjælp af de parametre, der er omhandlet i stk. 1.
- (3) Portugal og Spanien kan tildele sektorspecifikke kvoter for stangfartøjer, der fisker i EU-farvandene omkring Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer. De sektorspecifikke kvoter medtages i deres årlige fiskeriplaner, og de yderligere foranstaltninger til overvågning af udnyttelsen fastlægges klart i deres årlige overvågnings-, kontrol- og inspektionsplaner.
- (4) Når medlemsstaterne tildeler sektorspecifikke kvoter i henhold til stk. 2 eller 3, finder minimumskvotekravet på 5 ton som fastsat i den gældende EU-retsakt vedrørende tildeling af fiskerimuligheder ikke anvendelse.
- (5) Den pågældende medlemsstat meddeler Kommissionen enhver ændring af den årlige fiskeriplan mindst tre arbejdsdage før starten på den fiskeriaktivitet, som ændringen vedrører. Kommissionen meddeler ICCAT's sekretariat ændringen mindst én arbejdsdag før starten på den fiskeriaktivitet, som ændringen vedrører.

Artikel 11

Fordeling af fiskerimuligheder

I overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1380/2013 anvender medlemsstaterne gennemsigtige og objektive kriterier, herunder af miljømæssig, social og økonomisk art, når de tildeler de fiskerimuligheder, de har til rådighed, og de bestræber sig endvidere på at fordele de nationale kvoter ligeligt blandt de forskellige fartøjskategorier under særlig hensyntagen til traditionelt og ikkeindustrielt fiskeri og sørge for incitament for EU-fiskerfartøjer, der anvender selektive fiskeredskaber eller bruger fangstmetoder med reduceret miljøbelastning.

Artikel 12

Årlige forvaltningsplaner for fiskerikapaciteten

Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastlægger en årlig forvaltningsplan for fiskerikapaciteten. I denne plan justerer medlemsstaterne antallet af fiskerfartøjer med henblik på at sikre, at fiskerikapaciteten modsvarer de fiskerimuligheder, der er tildelt fiskerfartøjerne i den relevante kvoteperiode. Medlemsstaterne justerer fiskerikapaciteten ved hjælp af de parametre, der er fastsat i den gældende EU-retsakt vedrørende tildeling af fiskerimuligheder. Justeringen af fiskerikapaciteten for notfartøjer begrænses til en maksimal variation på 20 % i forhold til referencefiskerikapaciteten i 2018.

Artikel 13

Årlige inspektionsplaner

Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastlægger en årlig inspektionsplan med henblik på at sikre, at denne forordning overholdes. Medlemsstaterne

forelægger deres respektive planer for Kommissionen. Disse planer opstilles i overensstemmelse med:

- (a) de mål, prioriteter, procedurer og benchmarks for inspektion, der er fastsat i det specifikke kontrol- og inspektionsprogram for almindelig tun, som er oprettet i henhold til artikel 95 i forordning (EF) nr. 1224/2009
- (b) det nationale kontrolhandlingsprogram for almindelig tun, som er oprettet i henhold til artikel 46 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 14

Årlige forvaltningsplaner for opdræt

- (1) Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, fastlægger en årlig forvaltningsplan for opdræt.
- (2) I den årlige forvaltningsplan for opdræt sikrer hver medlemsstat, at den samlede inputkapacitet og den samlede opdrætskapacitet modsvarer den skønnede mængde almindelig tun, der er til rådighed for opdræt.
- (3) Medlemsstaterne begrænser deres tunopdrætskapacitet til den samlede opdrætskapacitet, der er opført i ICCAT's Record of Bluefin Tuna Farming Facilities (register over tunopdrætsfaciliteter) eller godkendt og anmeldt til ICCAT i 2018.
- (4) Det maksimale input af fanget vild almindelig tun til en medlemsstats akvakulturbrug begrænses til det input, som den pågældende medlemsstats akvakulturbrug har anmeldt til ICCAT i Record of Bluefin Tuna Farming Facilities i årene 2005, 2006, 2007 eller 2008.
- (5) Hvis en medlemsstat har behov for at øge det maksimale input af fanget vild tun i et eller flere af sine anlæg til tunopdræt, skal denne forhøjelse modsvare de fiskerimuligheder, der er tildelt den pågældende medlemsstat, herunder import af levende almindelig tun.
- (6) De medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrugene, sikrer, at forskere, der af SCRS med henblik på forsøg har fået til opgave at identificere vækstrater i opfedningsperioden, har adgang til akvakulturbruget og får bistand til at udføre deres opgaver.

Artikel 15

Fremsendelse af årlige planer

- (1) Senest den 31. januar hvert år sender hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, Kommissionen følgende planer:
  - (a) den årlige fiskeriplan for de fangstfartøjer og faststående tunfiskenet, der benyttes til fiskeri efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, oprettet i henhold til artikel 10
  - (b) den årlige forvaltningsplan for fiskerikapaciteten oprettet i henhold til artikel 12
  - (c) den årlige inspektionsplan oprettet i henhold til artikel 13 og
  - (d) den årlige forvaltningsplan for opdræt oprettet i henhold til artikel 14.

- (2) Kommissionen samler de i stk. 1 omhandlede planer og bruger dem til at oprette en årlig EU-plan. Kommissionen sender EU-planen til ICCAT's sekretariat senest den 15. februar hvert år, således at ICCAT kan drøfte og godkende den.
- (3) Hvis en medlemsstat ikke indgiver en af de i stk. 1 omhandlede planer til Kommissionen inden for fristen, eller hvis Kommissionen konstaterer et tilfælde af alvorlig manglende overholdelse af bestemmelserne i denne forordning ifølge de endelige inspektionsrapporter, kan den beslutte ikke at godkende de indgivne planer og fremsende EU-planen til ICCAT's sekretariat uden den pågældende medlemsstats planer.

KAPITEL III TEKNISKE FORANSTALTNINGER

Artikel 16 **Fangstperioder**

- (1) Notfiskeri efter almindelig tun er tilladt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet fra den 26. maj til den 1. juli.
- (2) Uanset stk. 1 kan Kroatien i dets årlige fiskeriplaner, jf. artikel 10, anmode om, at notfartøjer, der fører dets flag, får tilladelse til at fiske efter almindelig tun i Adriaterhavet med henblik på opdræt (FAO-fiskeriområde 37.2.1) indtil den 15. juli.
- (3) Uanset stk. 1 kan en medlemsstat, hvis den over for Kommissionen godtgør, at nogle af dens notfartøjer, der fisker efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, på grund af en vindstyrke på 4 Beaufort eller derover ikke har kunnet udnytte deres normale fiskedage i løbet af et år, overføre højst ti mistede dage indtil den 11. juli for de pågældende fartøjer. De perioder, hvor de pågældende fartøjer og alle de involverede fartøjer, hvis der er tale om fælles fiskeri, er uden aktivitet, begrundes behørigt med vejrrapporter og positioner ifølge fartøjsovervågningssystemet.
- (4) Fiskeri efter almindelig tun er tilladt i det østlige Atlanterhav og Middelhavet med store pelagiske langlinefartøjer i perioden fra den 1. januar til den 31. maj.
- (5) Medlemsstaterne indfører åbne fangstperioder for deres flåder, bortset fra notfartøjer og store pelagiske langlinefartøjer, i deres årlige fiskeriplaner.

Artikel 17 **Landingsforpligtelse**

Bestemmelserne i dette kapitel gælder med forbehold af artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013, herunder eventuelle gældende undtagelser dertil.

Artikel 18 **Bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse**

- (1) Det er forbudt at fiske efter, beholde om bord, omlade, overføre, lande, transportere, oplagre, sælge, frembyde eller udbyde til salg fangster af almindelig tun med en vægt på under 30 kg eller med en længde på under 115 cm fra underkæbe til haledelingspunkt, herunder bifangster og fangster inden for rekreativt fiskeri.

- (2) Uanset stk. 1 gælder der en bevarelsesmæssig mindstereferencestørrelse for almindelig tun på 8 kg eller 75 cm fra underkæbe til haledelingspunkt for følgende fiskerier:
  - (a) almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav af stangfartøjer og dørgefartøjer
  - (b) almindelig tun fanget i Middelhavet af stangfartøjer, langlinefartøjer og håndlinefartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang efter fersk fisk, og
  - (c) almindelig tun fanget af fartøjer, der fører Kroatiens flag, i Adriaterhavet med henblik på opdræt.
- (3) Særlige betingelser, der gælder for undtagelsen i stk. 2, er anført i bilag I.
- (4) Medlemsstaterne udsteder særlige tilladelser til fartøjer, der fisker i medfør af undtagelserne omhandlet i afsnit 2 og 3 i bilag I. De berørte fartøjer opføres på den liste over fangstfartøjer, der er omhandlet i artikel 25.
- (5) Fisk under de mindstereferencestørrelser, der er fastsat i denne artikel, som udsmides døde, fratrækkes medlemsstatens kvote.

Artikel 19

Utilsigtede fangster under mindstereferencestørrelsen

- (1) Uanset artikel 18, stk. 1, tillades en utilsigtet bifangst på højst 5 % almindelig tun på mellem 8 og 30 kg eller 75 cm og 115 cm fra underkæbe til haledelingspunkt for alle fangstfartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker aktivt efter almindelig tun.
- (2) Den maksimale bifangst på 5 %, der er fastsat i stk. 1, beregnes på grundlag af de samlede fangster af almindelig tun, der opbevares om bord på fartøjet eller befinder sig i det faststående tunfiskenet på et hvilket som helst tidspunkt efter hvert fiskeri.
- (3) Utilsigtede fangster trækkes fra den kvote, som tilhører den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet.
- (4) Utilsigtede fangster af almindelig tun under mindstereferencestørrelsen er omfattet af artikel 30, 32, 33 og 34.

Artikel 20

Bifangster

- (1) Hver medlemsstat skaber mulighed for bifangster af almindelig tun inden for sin kvote og underretter Kommissionen herom i forbindelse med fremsendelsen af sin fiskeriplan.
- (2) Omfanget af tilladte bifangster, som ikke må udgøre mere end 20 % af de samlede fangster om bord ved afslutningen af hver fangstrejse, og den metode, der anvendes til at beregne disse bifangster i forhold til den samlede fangst om bord, skal være klart fastlagt i den årlige fiskeriplan omhandlet i artikel 10. Procentdelen af bifangster kan beregnes i vægt eller antal individer. Beregningen i antal individer foretages kun for tun og tunlignende arter, der forvaltes af ICCAT. Niveaulet for tilladte bifangster for flåden af fartøjer, der driver kystfiskeri af mindre omfang, kan beregnes på årsbasis.
- (3) Alle bifangster af død almindelig tun, der opbevares om bord eller udsmides, trækkes fra flagmedlemsstatens kvote, registreres og indberettes til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 30 og 31.

- (4) For medlemsstater, der ikke har en kvote til almindelig tun, trækkes de pågældende bifangster fra den særlige EU-kvote for bifangster af almindelig tun, der er fastsat i overensstemmelse med traktatens artikel 43, stk. 3, og artikel 16 i forordning (EU) nr. 1380/2013.
- (5) Hvis den samlede kvote, der er tildelt medlemsstaten, allerede er opbrugt, er det ikke tilladt at fange almindelig tun, og medlemsstaten træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at almindelig tun, der fanges som bifangst, slippes fri. I dette tilfælde er forarbejdning og afsætning af død almindelig tun forbudt, og alle fangster registreres. Medlemsstaterne indberetter årligt oplysningerne om mængderne af sådanne bifangster af død almindelig tun til Kommissionen, som sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.
- (6) Fartøjer, der ikke fisker aktivt efter almindelig tun, holder enhver mængde almindelig tun, der opbevares om bord, tydeligt adskilt fra andre arter, for at give kontrolmyndighederne mulighed for at overvåge overholdelsen af denne artikel. Disse bifangster kan markedsføres, i det omfang de ledsages af eBCD'et.

Artikel 21

Anvendelse af luftbåret udstyr

Det er forbudt at anvende luftbåret udstyr, herunder fly, helikoptere eller ubemandede luftfartøjer, til sporing af almindelig tun.

KAPITEL IV

REKREATIVT FISKERI

Artikel 22

Særlig kvote til rekreativt fiskeri

- (1) Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, regulerer rekreativt fiskeri ved at tildele en særlig kvote til sådant fiskeri. Eventuelle døde almindelige tun medregnes i en sådan tildeling, herunder i forbindelse med catch and release-fiskeri. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de kvoter, der er tildelt rekreativt fiskeri, når de fremsender deres fiskeriplaner.
- (2) Fangster af døde almindelige tun rapporteres og fratrækkes medlemsstatens kvote.

Artikel 23

Særlige betingelser for rekreativt fiskeri

- (1) Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, regulerer rekreativt fiskeri ved at udstede fiskeritilladelser til fartøjer med henblik på rekreativt fiskeri. Medlemsstaterne stiller på Kommissionens anmodning listen over rekreative fartøjer, der har fået udstedt fiskeritilladelse, til rådighed. Listen skal indeholde følgende oplysninger:
  - (a) fartøjets navn
  - (b) registernummer
  - (c) ICCAT-registernummer (hvis sådant findes)
  - (d) eventuelt tidligere navn og

- (e) ejerens/ejernes og operatørens/operatørernes navn og adresse.
- (2) Ved rekreativt fiskeri er det forbudt at fange, beholde om bord, omlade eller lande mere end én almindelig tun pr. fartøj pr. dag.
- (3) Afsætning af almindelig tun fanget i rekreativt fiskeri er forbudt.
- (4) Hver medlemsstat registrerer fangstdata, herunder vægt og længde af hver almindelig tun, der er fanget i forbindelse med rekreativt fiskeri, og meddeler Kommissionen dataene for det foregående år senest den 30. juni hvert år. Kommissionen videregiver disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.
- (5) Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til i videst muligt omfang at sikre, at almindelig tun, især ungfisk, der fanges levende ved rekreativt fiskeri, slippes fri igen. Almindelig tun, der landes, skal være hel, uden gæller og/eller renset.

Artikel 24

Fang, mærk og genudsæt

- (1) Uanset artikel 22, stk. 1, kan medlemsstater, som tillader "catch and release"-fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav udelukkende for rekreative fartøjer, tillade et begrænset antal sådanne fartøjer at fiske efter almindelig tun med henblik på "catch, tag and release"-fiskeri (fang, mærk og genudsæt), uden at de skal tildeles en særlig kvote. Sådanne fartøjer må kun drive fiskeri i forbindelse med et videnskabeligt projekt under et forskningsinstitut, der er integreret i et videnskabeligt forskningsprogram. Resultaterne af projektet skal formidles til de relevante myndigheder i flagmedlemsstaten.
- (2) Fartøjer, der udfører videnskabelig forskning under ICCAT's forskningsprogram for almindelig tun, anses ikke for at udøve "catch, tag and release"-fiskeri som omhandlet i stk. 1.
- (3) Medlemsstater, der tillader "catch, tag and release"-fiskeri, skal:
- (a) indgive en beskrivelse af de pågældende aktiviteter og de foranstaltninger, disse er underlagt, som en integreret del af deres fiskeri- og inspektionsplaner omhandlet i artikel 11 og 14
  - (b) nøje overvåge de berørte fartøjers aktiviteter for at sikre, at de overholder bestemmelserne i denne forordning
  - (c) sikre, at mærkningen og genudsættelsen udføres af uddannet personale for at sikre en høj overlevelsesrate for individerne, og
  - (d) årligt indgive en rapport til Kommissionen om de udførte videnskabelige aktiviteter mindst 50 dage inden SCRS-mødet det følgende år. Kommissionen videregiver rapporten til ICCAT 60 dage før SCRS-mødet det følgende år.
- (4) Almindelig tun, der dør under "catch, tag and release"-aktiviteter, rapporteres og fratrækkes flagmedlemsstatens kvote.

KAPITEL V KONTROLFORANSTALTNINGER

AFDELING I LISTER OVER FARTØJER OG FASTSTÅENDE TUNFISKENET

Artikel 25 Fartøjslister

- (1) Hvert år en måned før begyndelsen af tilladelsens gyldighedsperiode sender medlemsstaterne elektronisk Kommissionen følgende fartøjslister i det format, der er anført i den seneste version af ICCAT's retningslinjer⁴³ for indsendelse af data og oplysninger:
  - (a) en liste over alle fangstfartøjer med tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun og
  - (b) en liste over alle andre fiskerfartøjer, der anvendes til erhvervsmæssig udnyttelse af almindelig tun.

Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat 15 dage før starten på fiskeriaktiviteten, således at de pågældende fartøjer kan opføres i ICCAT's register over godkendte fartøjer og i ICCAT's register over fiskerfartøjer med en længde overalt på 20 meter eller derover, som har tilladelse til at drive fiskeri i konventionsområdet, hvis det er relevant.
- (2) Et fiskerfartøj kan i løbet af et kalenderår være opført på begge de lister, der er omhandlet i stk. 1, forudsat at det ikke er opført på begge lister samtidig.
- (3) Oplysningerne om fartøjerne omhandlet i stk. 1, litra a) og b), skal omfatte fartøjets navn og nummer i EU-fiskerflåderegistret (CFR), jf. bilag I til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/218⁴⁴.
- (4) Indsendelser foretaget efter fristen afvises.
- (5) Senere ændringer i løbet af et kalenderår af de lister, der er omhandlet i stk. 1 og 3, godkendes kun, såfremt et anmeldt fiskerfartøj af legitime driftsmæssige årsager eller på grund af force majeure er forhindret i at deltage i fiskeriet. I sådanne tilfælde underretter den berørte medlemsstat straks Kommissionen herom og fremsender:
  - (a) alle oplysninger om det eller de fartøjer, som efter planen skal erstatte det pågældende fartøj, og
  - (b) en udførlig redegørelse for årsagen til udskiftningen, herunder eventuel relevant dokumentation eller relevante henvisninger.
- (6) Kommissionen reviderer i løbet af året om nødvendigt oplysningerne om fartøjer omhandlet i stk. 1 ved at stille ajourførte oplysninger til rådighed for ICCAT's sekretariat, jf. artikel 7, stk. 6, i forordning (EU) 2017/2403.

⁴³ <https://www.iccat.int/en/SubmitCOMP.html>.

⁴⁴ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/218 af 6. februar 2017 om EU-fiskerflåderegistret (EUT L 34 af 9.2.2017, s. 9).

Artikel 26
Fiskeritilladelser til fartøjer

- (1) Medlemsstaterne udsteder fiskeritilladelser til fartøjer, der er opført på en af listerne omhandlet i artikel 25, stk. 1 og 5. Fiskeritilladelser skal som minimum indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VII, og skal udstedes i det format, der er fastlagt i det nævnte bilag. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne i fiskeritilladelserne er korrekte og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.
- (2) EU-fiskerfartøjer, der ikke er opført i ICCAT's registre omhandlet i artikel 25, stk. 1, har ikke tilladelse til at fiske efter, opbevare om bord, omlade, transportere, overføre, forarbejde eller lande almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, jf. dog artikel 20, stk. 6.
- (3) Flagmedlemsstaten inddrager tilladelsen til fiskeri af almindelig tun udstedt til et fiskerfartøj og kan kræve, at fartøjet øjeblikkeligt sejler til en havn, som den har udpeget, når den individuelle kvote, der er tildelt det pågældende fartøj, skønnes opbrugt.

Artikel 27
Lister over faststående tunfiskenet med tilladelse til at fiske efter almindelig tun

- (1) Hver medlemsstat sender Kommissionen elektronisk som en del af dens fiskeriplan en liste over alle faststående tunfiskenet, som har tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Kommissionen sender listen til ICCAT's sekretariat, således at de faststående tunfiskenet kan opføres i ICCAT's register over faststående tunfiskenet med tilladelse til fiskeri efter almindelig tun.
- (2) Medlemsstaterne udsteder fiskeritilladelser til faststående tunfiskenet, der er opført på listen omhandlet i stk. 1. Fiskeritilladelser skal som minimum indeholde de oplysninger, der er anført i bilag VII. Medlemsstaterne sikrer, at oplysningerne i fiskeritilladelserne er korrekte og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning.
- (3) Faststående EU-tunfiskenet, der ikke er opført i ICCAT's register over faststående tunfiskenet med tilladelse til at fiske efter almindelig tun, har ikke tilladelse til at fiske efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Det er forbudt at opbevare om bord, overføre, anbringe i bur eller lande almindelig tun, der er fanget af disse faststående tunfiskenet.
- (4) Flagmedlemsstaten inddrager tilladelsen til fiskeri af almindelig tun udstedt til faststående tunfiskenet, når den kvote, der er tildelt dem, skønnes opbrugt.

Artikel 28
Oplysninger om fiskeri

- (1) Senest den 15. marts hvert år sender medlemsstaterne Kommissionen detaljerede oplysninger om fangster af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i det foregående år. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT senest den 31. juli hvert år. Disse oplysninger skal omfatte:
  - (a) navn og ICCAT-nummer på hvert enkelt fangstfartøj
  - (b) tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode for hvert fangstfartøj

- (c) hvert fangstfartøjs samlede fangster, herunder nulfangster, i hele tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode
  - (d) det samlede antal dage, som hvert fangstfartøj har fisket i det østlige Atlanterhav og Middelhavet i hele tilladelsens/tilladelsernes gyldighedsperiode, og
  - (e) de samlede fangster uden for tilladelsens gyldighedsperiode (bifangst).
- (2) Medlemsstaterne sender følgende oplysninger til Kommissionen for fiskerfartøjer, som fører deres flag, der ikke havde tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, men som fangede almindelig tun som bifangst:
- (a) fartøjets navn og ICCAT-nummer eller nationale registreringsnummer, hvis det ikke er opført i ICCAT's register, og
  - (b) de samlede fangster af almindelig tun.
- (3) Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle oplysninger om fartøjer, der ikke er omfattet af stk. 1 og 2, men som vides eller formodes at have fisket efter almindelig tun i det østlige Atlanterhav og Middelhavet. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat, så snart oplysningerne er tilgængelige.

Artikel 29
Fælles fiskeri

- (1) Fælles fiskeri efter almindelig tun er kun tilladt, hvis de deltagende fartøjer har tilladelse fra den eller de berørte flagmedlemsstater. For at få tilladelse skal hvert notfartøj være udstyret til fiskeri efter almindelig tun og have en individuel kvote, og det skal overholde rapporteringsforpligtelserne, jf. artikel 31.
- (2) Den kvote, der tildeles et fælles fiskeri, skal svare til den samlede kvote, der er tildelt de deltagende notfartøjer.
- (3) EU-notfartøjer må ikke deltage i fælles fiskeri med notfartøjer fra andre CPC'er.
- (4) Formularen til ansøgning om tilladelse til at deltage i et fælles fiskeri er anført i bilag IV. Hver medlemsstat træffer de fornødne foranstaltninger til at indhente følgende oplysninger fra de af dens notfartøjer, der ansøger om tilladelse til at deltage i fælles fiskeri:
- (a) den ønskede varighed af tilladelsen til fælles fiskeri
  - (b) de deltagende operatørers identitet
  - (c) fartøjernes individuelle kvoter
  - (d) nøglen for fordeling af fangsterne mellem de deltagende fartøjer og
  - (e) oplysninger om de akvakulturbrug, fisken er bestemt til.
- (5) Mindst ti dage før påbegyndelsen af fælles fiskeri sender hver medlemsstat Kommissionen de i stk. 4 omhandlede oplysninger i det format, der er fastsat i bilag IV. Kommissionen sender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat og flagstaten for andre fiskerfartøjer, der deltager i det fælles fiskeri, mindst fem dage før fiskeriet påbegyndes.
- (6) I tilfælde af force majeure anvendes fristerne i stk. 5 ikke på oplysningerne om de akvakulturbrug, fisken er bestemt til. I sådanne tilfælde sender medlemsstaterne

Kommissionen de nævnte oplysninger hurtigst muligt sammen med en beskrivelse af de hændelser, der udgør force majeure. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

AFDELING 2

FANGSTREGISTRERING

Artikel 30

Registreringskrav

- (1) Førere af EU-fangstfartøjer skal føre en fiskerilogbog over deres aktiviteter i henhold til artikel 14, 15, 23 og 24 i forordning (EF) nr. 1224/2009 og afsnit A i bilag II til denne forordning.
- (2) Førere af EU-bugserbåde, EU-hjælpefartøjer og EU-fabriksskibe skal registrere deres aktiviteter i overensstemmelse med kravene i bilag II, afsnit B, C og D.

Artikel 31

Fartøjsførers og tunfiskenetoperatørens indsendelse af fangstopgørelser

- (1) Førere af EU-fangstfartøjer fremsender elektronisk daglige fangstopgørelser til deres flagmedlemsstater i hele den periode, hvor de har tilladelse til at fiske efter almindelig tun. Disse opgørelser er ikke obligatoriske for fartøjer i havn, medmindre de deltager i fælles fiskeri. Oplysningerne i opgørelserne hentes fra logbøger og skal omfatte dato, klokkeslæt, position (breddegrad og længdegrad) og mængderne af almindelig tun i vægt og antal, der er fanget i konventionsområdet, herunder genudsætninger og udsmid af døde fisk. Førere skal indsende opgørelserne i det format, der er fastsat i bilag III.
- (2) Førere af notfartøjer udfærdiger de daglige opgørelser, der er omhandlet i stk. 1, for hvert fiskeri, herunder fiskeri, hvor fangsten var nul. Opgørelserne indsendes af føreren af fartøjet eller dennes autoriserede repræsentant til flagmedlemsstaten senest kl. 9.00 GMT for den foregående dag.
- (3) Operatører af faststående tunfiskenet eller deres autoriserede repræsentanter, som fisker aktivt efter almindelig tun, udfærdiger daglige opgørelser, som fremsendes elektronisk til deres flagmedlemsstater inden for en frist på 48 timer i hele den periode, hvor de har tilladelse til at fiske efter almindelig tun. Disse opgørelser skal indeholde det faststående tunfiskenets ICCAT-registernummer, dato og klokkeslæt for fangsten, mængderne af almindelig tun i vægt og antal, der er fanget, herunder nulfangster, genudsætninger og udsmid af døde fisk. De skal indsende opgørelserne i det format, der er fastsat i bilag III.
- (4) Førere af andre fangstfartøjer end notfartøjer sender de opgørelser, der er omhandlet i stk. 1, til deres flagmedlemsstater senest tirsdag kl. 12.00 GMT for den foregående uge, som slutter søndag.

AFDELING 3
LANDINGER OG OMLADNINGER

Artikel 32
Udpegede havne

- (1) Hver medlemsstat, der råder over en kvote for almindelig tun, udpeger havne, hvor landing eller omladning af almindelig tun er tilladt. Oplysningerne om udpegede havne medtages i den årlige fiskeriplan omhandlet i artikel 10. Medlemsstaterne meddeler straks Kommissionen enhver ændring i oplysningerne om udpegede havne. Kommissionen videresender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.
- (2) For at en havn kan få status af udpeget havn, skal havnemedlemsstaten sikre, at følgende betingelser er opfyldt:
  - (a) faste landings- og omladningstider
  - (b) faste landings- og omladningssteder og
  - (c) fastlagte inspektions- og overvågningsprocedurer, som garanterer inspektionsdækning i alle de tidsrum og på alle de steder, hvor der må landes og omlades i henhold til artikel 34.
- (3) Fiskerfartøjer eller fabriksskibe og hjælpefartøjer må hverken lande eller omlade almindelig tun fanget i det østlige Atlanterhav og Middelhavet, uanset mængde, andre steder end i de havne, der er udpeget af CPC'er og medlemsstater. Død almindelig tun, der er høstet fra et faststående tunfiskenet/bur, kan undtagelsesvis transporteres til et fabriksskib ved brug af et hjælpefartøj, såfremt dette sker under kontrolmyndighedens tilstedeværelse.

Artikel 33
Forhåndsmeddelelse om landinger

- (1) Artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009 finder anvendelse på førere af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover, som er opført på den fartøjsliste, der er omhandlet i artikel 25. Den forhåndsmeddelelse, der er omhandlet i artikel 17 i forordning (EF) nr. 1224/2009, sendes til medlemsstatens kompetente myndighed (herunder flagmedlemsstaten) eller til den CPC, hvis havne- eller landingsfaciliteter der ønskes benyttet.
- (2) Før ankomst i havn meddeler førere (eller deres repræsentanter) af EU-fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 meter, som er opført på den fartøjsliste, der er omhandlet i artikel 25, mindst fire timer før forventet ankomst i havn de kompetente myndigheder i den medlemsstat (herunder flagmedlemsstaten) eller CPC, hvis havne eller landingsfaciliteter de ønsker at benytte, følgende:
  - (a) forventet ankomsttidspunkt
  - (b) anslået mængde almindelig tun om bord
  - (c) oplysninger om det geografiske område, hvor fangsterne er taget
  - (d) fiskerfartøjernes eksterne identifikationsnummer og navn.
- (3) Hvis medlemsstaterne i henhold til gældende EU-ret må anvende en kortere meddelelsesfrist end perioden på fire timer før forventet ankomst, kan de skønnede mængder almindelig tun, der opbevares om bord, meddeles inden for den således

gældende meddelelsesfrist forud for ankomsten. Hvis fangstpladserne ligger mindre end fire timer fra havn, kan de skønnede mængder almindelig tun, der opbevares om bord, ændres når som helst forud for ankomsten.

- (4) Myndighederne i havnemedlemsstaten fører et register over alle forhåndsmeddelelser, der er indgivet i det pågældende år.
- (5) Alle landinger i Unionen overvåges af havnemedlemsstatens relevante kontrolmyndigheder, og der foretages en inspektion af en vis procentdel af landingerne på grundlag af et risikostyringssystem baseret på kvoter, flådestørrelse og fiskeriindsats. Hver medlemsstat angiver alle de nærmere detaljer om en sådan kontrolordning, som den har vedtaget, i den årlige inspektionsplan omhandlet i artikel 13.
- (6) Førere af et EU-fangstfartøj, uanset fartøjets længde, sender senest 48 timer efter afsluttet landing en landingsopgørelse til de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller CPC, hvor landingen finder sted, og til flagmedlemsstaten. Føreren af et fangstfartøj er ansvarlig for og attesterer opgørelsens fuldstændighed og nøjagtighed. I landingsopgørelsen angives mindst mængderne af landet almindelig tun og fangstområdet. Alle landede fangster vejes. Havnemedlemsstaten sender senest 48 timer efter afsluttet landing en landingsopgørelse til myndighederne i flagmedlemsstaten eller -CPC'en.

Artikel 34

Omladninger

- (1) Omladninger på havet foretaget af EU-fiskerfartøjer med almindelig tun om bord eller af tredjelandsfartøjer i EU-farvand er under alle omstændigheder forbudt.
- (2) Uanset kravene i artikel 52, stk. 2 og 3, artikel 54 og artikel 57 i forordning (EU) 2017/2107 må fiskerfartøjer kun omlade fangster af almindelig tun i udpegede havne, jf. artikel 32 i denne forordning.
- (3) Føreren af modtagerfiskerfartøjet (eller dennes repræsentant) meddeler mindst 72 timer før det forventede ankomsttidspunkt i havn de relevante myndigheder i havnestaten de oplysninger, der er anført i modellen for omladningsopgørelse i bilag V. Enhver omladning kræver forhåndstilladelse fra det omladende fiskerfartøjs flagmedlemsstaten eller flag-CPC. Det omladende fiskerfartøjs fører skal desuden på omladningstidspunktet meddele sin flagmedlemsstat eller -CPC de datoer, der kræves i bilag V.
- (4) Havnemedlemsstaten inspicerer modtagerfartøjet ved ankomst og kontrollerer mængderne og papirerne vedrørende omladningen.
- (5) Førere af EU-fiskerfartøjer udfylder en ICCAT-omladningsopgørelse og sender den senest 15 dage efter afsluttet omladning til deres flagmedlemsstater. Førere af omladende fiskerfartøjer udfylder ICCAT-omladningsopgørelsen i overensstemmelse med bilag V. Omladningsopgørelsen skal indeholde eBCD-referencenummeret for at lette krydskontrollen med de indeholdte data.
- (6) Havnestaten sender en omladningsopgørelse til myndighederne i det omladende fiskerfartøjs flagmedlemsstat eller -CPC senest fem dage efter afsluttet omladning.
- (7) Alle omladninger inspiceres af medlemsstatens myndigheder i den udpegede havn.

AFDELING 4
RAPPORTERINGSFORPLIGTELSE

Artikel 35

Månedlige fangstopgørelser

Hver medlemsstat fremsender inden den 15. i hver måned oplysninger til Kommissionen om de mængder almindelig tun, der er fanget, landet, omladet eller anbragt i bur i den foregående måned af fiskerfartøjer eller faststående tunfiskenet, der fører dens flag eller er registreret i denne medlemsstat. Oplysningerne angives for hver redskabstype, herunder for bifangst, sportsfiskeri og rekreativt fiskeri, og der angives nulfangst. Kommissionen sender straks disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

Artikel 36

Oplysninger om opbrugt kvote

- (1) Ud over at overholde artikel 34 i forordning (EF) nr. 1224/2009 underretter hver medlemsstat straks Kommissionen, når den kvote, der er tildelt en redskabstype, skønnes at have nået 80 %.
- (2) Ud over at overholde artikel 35 i forordning (EF) nr. 1224/2009 underretter hver medlemsstat også Kommissionen, når den kvote, der er tildelt en redskabsgruppe, et fælles fiskeri eller et notfartøj, skønnes at være opbrugt. Denne oplysning ledsages af officiel dokumentation for medlemsstatens lukning af fiskeriet eller tilbagekaldelse til havn gældende for flåden, redskabsgruppen, det fælles fiskeri eller fartøjer med en individuel kvote med tydelig angivelse af dato og tidspunkt for lukningen.
- (3) Kommissionen underretter ICCAT's sekretariat om datoerne, når EU-kvoten for almindelig tun er opbrugt.

AFDELING 5

OBSERVATØRPROGRAMMER

Artikel 37

Nationalt observatørprogram

- (1) Hver medlemsstat sørger for, at udsendelsen af nationale observatører, som er udstyret med et officielt identitetskort, på fartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker efter almindelig tun, dækker mindst:
  - (a) 20 % af medlemsstatens aktive flydetrawlere (over 15 m)
  - (b) 20 % af medlemsstatens aktive langlinefartøjer (over 15 m)
  - (c) 20 % af medlemsstatens aktive stangfartøjer (over 15 m)
  - (d) 100 % af bugserbådene
  - (e) 100 % af høstaktiviteterne ved faststående tunfiskenet.

Medlemsstater med under fem fangstfartøjer i kategorierne i første afsnit, litra a), b) og c), som har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun, sørger for, at udsendelsen af nationale observatører, dækker mindst 20 % af den tid, hvor fartøjerne aktivt fisker efter almindelig tun.

- (2) Den nationale observatør har navnlig til opgave at:
  - (a) kontrollere, om fiskerfartøjerne og de faststående tunfiskenet overholder denne forordning
  - (b) registrere og rapportere om fiskeriaktiviteterne, herunder:
    - (a) fangstmængde (inkl. bifangst) og håndtering af fangsten (beholdt om bord eller smidt ud død eller levende)
    - (b) fangstområdets koordinater (længdegrad og breddegrad)
    - (c) indsatsmåling (f.eks. antal sæt eller antal kroge) som defineret i ICCAT's Field Manual for diverse redskaber
    - (d) fangstdato
  - (c) kontrollere oplysninger i logbogen
  - (d) spotte og registrere fartøjer, der måtte fiske i strid med ICCAT's bevarelsesforanstaltninger.
- (3) Ud over opgaverne i stk. 2 udfører de nationale observatører videnskabeligt arbejde, herunder indsamling af nødvendige data, baseret på SCRS' retningslinjer.
- (4) Data og oplysninger, der indsamles under hver medlemsstats observatørprogram, indgives til Kommissionen, som fremsender dem til SCRS eller ICCAT's sekretariat, alt efter hvad der er relevant.
- (5) Med henblik på stk. 1-3 sikrer hver medlemsstat følgende:
  - (a) repræsentativ tids- og områdemæssig dækning, så det sikres, at Kommissionen modtager fyldestgørende og relevante data og oplysninger om fangst, indsats og andre videnskabelige og forvaltningsmæssige aspekter under hensyntagen til flådernes og fiskeriernes karakteristika
  - (b) pålidelige dataindsamlingsprotokoller
  - (c) ordentligt uddannede observatører, der har opnået autorisation, inden de indsættes
  - (d) mindst mulig afbrydelse af fiskeriet for de fartøjer og faststående tunfiskenet, der fisker i konventionsområdet, i det omfang det er praktisk muligt.

Artikel 38

ICCAT's regionale observatørprogram

- (1) Medlemsstaterne sikrer, at ICCAT's regionale observatørprogram som fastsat i denne artikel og i bilag VIII gennemføres effektivt.
- (2) Medlemsstaterne sikrer, at der er en regional ICCAT-observatør til stede:
  - (a) på alle notfartøjer med tilladelse til at fiske efter almindelig tun
  - (b) ved alle overførsler af almindelig tun fra notfartøjer
  - (c) ved alle overførsler af almindelig tun fra faststående tunfiskenet til transportbure
  - (d) ved alle flytninger fra ét akvakulturbrug til et andet
  - (e) ved alle anbringelser i bur af almindelig tun på akvakulturbrug

- (f) ved al høst af almindelig tun på akvakulturbrug og
  - (g) ved udslip af almindelig tun fra bure i havet.
- (3) Notfartøjer, der ikke har en regional ICCAT-observatør om bord, har ikke tilladelse til at fiske efter almindelig tun.
- (4) Medlemsstaterne sikrer, at en regional ICCAT-observatør er tildelt hvert akvakulturbrug i hele perioden for anbringelsen i bur. I tilfælde af force majeure, og efter at de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat har bekræftet de omstændigheder, der udgør force majeure, kan en regional ICCAT-observatør deles af to akvakulturbrug af hensyn til kontinuiteten i akvakulturbrugenes drift. Den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, skal imidlertid straks kræve, at en yderligere regional observatør udsendes.
- (5) De regionale ICCAT-observatører har navnlig til opgave at:
- (a) observere og overvåge, at fiskeriaktiviteterne er i overensstemmelse med ICCAT's relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, herunder gennem adgang til stereokameraoptagelser fra tidspunktet for anbringelse i bur, som gør det muligt at måle længden og anslå den tilsvarende vægt
  - (b) underskrive ICCAT-overførselsopgørelserne og BCD'erne, hvis oplysningerne deri er i overensstemmelse med vedkommendes observationer. Ellers angiver den regionale ICCAT-observatør sin tilstedeværelse på overførselsopgørelserne og BCD'erne sammen med årsagerne til uenigheden med specifik henvisning til de regler eller procedurer, der ikke er blevet overholdt
  - (c) udføre videnskabeligt arbejde, herunder indsamling af prøver, baseret på SCRS' retningslinjer.
- (6) Fartøjsførere, besætning samt operatører af akvakulturbrug, faststående tunfiskenet og fartøjer må ikke hindre, true, forstyrre eller på nogen måde påvirke regionale ICCAT-observatører under deres arbejde.

AFDELING 6

OVERFØRSEL

Artikel 39

Overførselstilladelse

- (1) Inden påbegyndelse af en overførsel sender føreren af et fangstfartøj eller en bugserbåd (eller dennes repræsentant), akvakulturbrugeren eller operatøren af det faststående tunfiskenet, som overførslen skal finde sted fra, de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet en forhåndsmeddelelse om overførsel med oplysninger om:
- (a) fangstfartøjets, bugserbådens, akvakulturbrugets eller det faststående tunfiskenets navn og ICCAT-registernummer
  - (b) det forventede overførselstidspunkt
  - (c) den anslåede mængde almindelig tun, der skal overføres
  - (d) position (længdegrad og breddegrad), hvor overførslen skal finde sted, samt buridentifikationsnumre

- (e) modtagerbugserbådens navn, antal trukne bure og eventuelt ICCAT-registernummer og
  - (f) den havn, det akvakulturbrug eller det bur, som tunene skal overføres til.
- (2) Med henblik stk. 1 tildeler medlemsstaterne hvert transportbur et entydigt nummer. Hvis der skal anvendes flere bure til at overføre en fangst fra ét fiskeri, kræves der kun én overførselsopgørelse, men numrene på hvert anvendt transportbur registreres i overførselsopgørelsen med en klar angivelse af den mængde almindelig tun, der transporteres i hvert bur.
  - (3) Burnummeret sammensættes efter et system med entydig nummerering, der som et minimum består af alfa-3-koden for det flag, som bugserbåden fører, efterfulgt af tre tal. Entydige burnumre skal være permanente og må ikke kunne overføres fra ét bur til et andet.
  - (4) Medlemsstaten omhandlet i stk. 1 tildeler og meddeler for hver overførsel et unikt tilladelsesnummer til fiskerfartøjets fører, det faststående tunfiskenetets operatør eller akvakulturbrugeren alt efter tilfældet. Tilladelsesnummeret skal indeholde medlemsstatens kode på tre bogstaver, de fire tal, der angiver året, og tre bogstaver, der angiver, at tilladelse er givet (AUT), eller at tilladelse er nægtet (NEG), efterfulgt af et løbenummer.
  - (5) Tilladelsen til overførsel gives eller nægtes af medlemsstaten omhandlet i stk. 1 senest 48 timer efter fremsendelse af forhåndsmeddelelsen om overførsel. Overførslen må ikke påbegyndes, inden den positive forhåndstilladelse er givet.
  - (6) Overførselstilladelsen foregriber ikke tilladelsen til anbringelse i bur.

Artikel 40

Nægtet overførselstilladelse og frisætning af almindelig tun

- (1) Den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet, bugserbåden, akvakulturbruget eller det faststående tunfiskenet, giver ikke tilladelse til overførsel, hvis den efter modtagelse af forhåndsmeddelelsen om overførsel vurderer:
  - (a) at det fangstfartøj eller det faststående tunfiskenet, der angives at have fanget de pågældende fisk, ikke rådede over en tilstrækkelig kvote
  - (b) at mængden af fisk ikke er blevet behørigt rapporteret af fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, eller at der ikke var givet tilladelse til anbringelse i bur
  - (c) at det fangstfartøj, der angives at have fanget fiskene, ikke havde en gyldig tilladelse til at fiske efter almindelig tun i henhold til artikel 26, eller
  - (d) at den bugserbåd, der angives at have modtaget overførslen af fisk, ikke er registreret i ICCAT's register over andre fiskerfartøjer omhandlet i artikel 25 eller ikke er udstyret med et fuldt funktionsdygtigt fartøjsovervågningssystem (FOS) eller en tilsvarende sporingsanordning.
- (2) Hvis der ikke er givet tilladelse til overførslen, udsteder medlemsstaten omhandlet i stk. 1, en ordre til føreren af fangstfartøjet eller bugserbåden eller til operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren, alt efter tilfældet, om at slippe fiskene fri i havet i overensstemmelse med bilag XII, og meddeler dem, at tilladelse til overførsel er nægtet.
- (3) I tilfælde af en teknisk fejl i bugserbådens fartøjsovervågningssystem under transporten til akvakulturbruget, erstattes bugserbåden af en anden bugserbåd med et

fuldt funktionsdygtigt fartøjsovervågningssystem, eller der installeres eller anvendes et nyt funktionsdygtigt fartøjsovervågningssystem hurtigst muligt og inden for 72 timer. Denne frist på 72 timer kan undtagelsesvis forlænges i tilfælde af force majeure eller legitime driftsmæssige årsager. Den tekniske fejl meddeles straks Kommissionen, som underretter ICCAT's sekretariat. Fra tidspunktet for konstateringen af den tekniske fejl og indtil dens afhjælpning sender føreren eller dennes repræsentant hver fjerde time flagmedlemsstatens kontrolmyndigheder fiskerfartøjets ajourførte geografiske koordinater via et passende telekommunikationsmiddel.

Artikel 41

Overførselsopgørelse

- (1) Fangstfartøjets eller bugserbådens fører, operatøren af det faststående tunfiske net eller akvakulturbrugeren udfylder ved afsluttet overførsel en ICCAT-overførselsopgørelse og sender den til den ansvarlige medlemsstat i det format, der er fastsat i bilag VI.
- (2) Overførselsopgørelsen nummereres af myndighederne i den medlemsstat, der er ansvarlig for det fiskerfartøj, akvakulturbrug eller faststående tunfiske net, som overførslen stammer fra. Nummeret på overførselsopgørelsen består af medlemsstatens kode på tre bogstaver efterfulgt af fire tal, der angiver året, og et trecifret løbenummer efterfulgt af de tre bogstaver "ITD" (MS-20**/xxx/ITD).
- (3) Den originale overførselsopgørelse skal ledsage overførslen. En kopi af opgørelsen opbevares af fangstfartøjets fører, operatøren af det faststående tunfiske net eller akvakulturbrugeren.
- (4) Førere af fartøjer, der overfører tun, indberetter deres aktiviteter i overensstemmelse med bilag II.
- (5) Oplysninger om døde fisk registreres efter procedurene i bilag XIII.

Artikel 42

Videokameraovervågning

- (1) Føreren af fangstfartøjet eller bugserbåden, operatøren af det faststående tunfiske net eller akvakulturbrugeren sørger for, at overførslen overvåges med videokamera i vandet, for at kontrollere, hvor mange fisk der overføres. Videoptagelsen udføres i overensstemmelse med mindstenormerne og procedurene i bilag X.
- (2) Medlemsstaterne indgiver kopier af videoptagelserne til Kommissionen, som videresender dem til SCRS efter anmodning.

Artikel 43

De regionale ICCAT-observatørers kontrol og gennemførelse af undersøgelser

- (1) Regionale ICCAT-observatører, der befinder sig om bord på et fangstfartøj eller er til stede ved et faststående tunfiske net, jf. artikel 38 og bilag VIII, udfører følgende opgaver:
  - (a) registrere og indberette de foretagne overførsler
  - (b) observere og anslå de overførte fangster og

- (c) kontrollere de oplysninger, der er registreret i forhåndstilladelsen til overførsel, jf. artikel 39, og i ICCAT-overførselsopgørelsen, jf. artikel 41.
- (2) Er der mellem de skøn, der er foretaget af henholdsvis den regionale observatør, de relevante kontrolmyndigheder eller føreren af fangstfartøjet eller bugserbåden, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren, en forskel på over 10 %, iværksætter den ansvarlige medlemsstat en undersøgelse. En sådan undersøgelse skal være afsluttet inden anbringelsen i bur på akvakulturbruget og under alle omstændigheder senest 96 timer efter iværksættelsen, medmindre der foreligger force majeure. Så længe resultatet af en sådan undersøgelse ikke foreligger, kan der ikke gives tilladelse til anbringelse i bur, og det relevante afsnit i BCD'et kan ikke attesteres.
- (3) Hvis videooptagelsen er af så dårlig en kvalitet eller er så uklar, at det ikke er muligt at skønne antallet af overførte fisk, kan fartøjsføreren, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren anmode den ansvarlige medlemsstats myndigheder om tilladelse til at foretage en ny overførsel og sende videooptagelsen af denne overførsel til den regionale observatør. Hvis denne frivillige overførselskontrol ikke udføres med tilfredsstillende resultat, iværksætter den ansvarlige medlemsstat en undersøgelse. Hvis det efter denne undersøgelse bekræftes, at videoens kvalitet ikke gør det muligt at skønne antallet af overførte fisk, udsteder den ansvarlige medlemsstats kontrolmyndigheder en ordre om, at der skal foretages en kontroloverførsel, og sender videooptagelsen af denne overførsel til den regionale ICCAT-observatør. Nye overførsler gennemføres som kontroloverførsler, indtil videooptagelsen er af tilstrækkelig god kvalitet til, at det er muligt at skønne antallet af overførte fisk.
- (4) Med forbehold af den kontrol, der foretages af kontrollører, underskriver den regionale ICCAT-observatør først overførselsopgørelsen, når vedkommendes observationer er i overensstemmelse med ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og når oplysningerne i overførselsopgørelsen stemmer overens med vedkommende observationer og omfatter en overensstemmende videooptagelse i henhold til stk. 1, 2 og 3. ICCAT-observatøren kontrollerer også, at ICCAT-overførselsopgørelsen sendes til føreren af bugserbåden, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren, hvis det er relevant. Hvis ICCAT-observatøren ikke er enig i overførselsopgørelsen, angiver vedkommende sin tilstedeværelse på overførselsopgørelserne og BCD'erne sammen med årsagerne til uenigheden med specifik henvisning til de regler eller procedurer, der ikke er blevet overholdt.
- (5) Fangstfartøjets eller bugserbådens fører, operatøren af det faststående tunfiskenet eller akvakulturbrugeren udfylder ved afsluttet overførsel en ICCAT-overførselsopgørelse og sender den til den ansvarlige medlemsstat i det format, der er fastsat i bilag VI. Medlemsstaterne indgiver overførselsopgørelsen til Kommissionen, som straks fremsender den til ICCAT's sekretariat.

Artikel 44

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter gennemførelsesbestemmelser vedrørende anvendelsen af bestemmelserne i denne afdeling. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 67.

AFDELING 7
ANBRINGELSE I BUR

Artikel 45

Tilladelse til anbringelse i bur og nægtet tilladelse

- (1) Det er forbudt at forankre et transportbur inden for en radius på 0,5 sømil fra et akvakulturbrug forud for anbringelse af fisk i bur. Til dette formål skal de geografiske koordinater for den polygon, hvor akvakulturbruget er beliggende, foreligge i de forvaltningsplaner for opdræt, der er omhandlet i artikel 14.
- (2) Inden anbringelse i bur anmoder den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, om en forhåndstilladelse til anbringelsen i bur fra den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, som fangede de almindelige tun, der skal anbringes i bur.
- (3) Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, nægter at give tilladelse til anbringelsen i bur, hvis den vurderer:
  - (a) at det fangstfartøj eller faststående tunfiskenet, der angives at have fanget fiskene, ikke rådede over en tilstrækkelig kvote for almindelig tun.
  - (b) at mængden af fisk ikke er blevet behørigt rapporteret af fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, eller
  - (c) at det fangstfartøj, der angives at have fanget fiskene, ikke havde en gyldig tilladelse til at fiske efter almindelig tun i henhold til artikel 26.
- (4) Hvis den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, nægter at give tilladelse til anbringelsen i bur, skal den:
  - (a) underrette den kompetente myndighed i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, og
  - (b) anmode den pågældende kompetente myndighed om at beslaglægge fangsterne og udstede en ordre til at slippe fiskene fri.
- (5) Anbringelsen i bur må ikke påbegyndes uden en tilladelse, der er udstedt senest en arbejdsdag efter anmodningen af den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, eller af den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, hvis det er aftalt med den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet. Hvis der ikke er modtaget et svar inden for en arbejdsdag fra myndighederne i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskenet, må de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, give tilladelse til anbringelsen i bur.
- (6) Fisk skal anbringes i bur inden den 22. august hvert år, medmindre de kompetente myndigheder i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, fremfører gyldige grunde, herunder force majeure, som vedlægges rapporten om anbringelse i bur, når den indgives. Fisk må under ingen omstændigheder anbringes i bur efter den 7. september hvert år.

Artikel 46
Fangstdokumentation for almindelig tun

De medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, forbyder anbringelse af almindelig tun i bur, som ikke er ledsaget af de dokumenter, der kræves af ICCAT inden for rammerne af dokumentationsprogrammet for fangst i forordning (EU) nr. 640/2010⁴⁵. Dokumentationen skal være nøjagtig, fuldstændig og bekræftet af den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskeknet.

Artikel 47
Inspektioner

Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at inspicere hver anbringelse i bur på akvakulturbrug.

Artikel 48
Videokameraovervågning

Medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrug, sikrer, at anbringelse i bur overvåges af deres kontrolmyndigheder ved hjælp af et videokamera i vandet. Der foretages en videooptagelse af hver enkelt anbringelse i bur i overensstemmelse med procedurerne i bilag X.

Artikel 49
Iværksættelse og gennemførelse af undersøgelser

Er der en forskel på over 10 % med hensyn til antal mellem de skøn, der er foretaget af den regionale ICCAT-observatør, den relevante medlemsstats kontrolmyndigheder og/eller akvakulturbrugeren, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, en undersøgelse i samarbejde med den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet og/eller det faststående tunfiskeknet. Den medlemsstat, som foretager undersøgelsen, kan benytte andre oplysninger, der står til deres rådighed, herunder resultaterne af de programmer, der er omhandlet i artikel 50.

Artikel 50
Foranstaltninger og programmer med henblik på skøn over antallet og vægten af almindelig tun, som skal anbringes i bur

- (1) Medlemsstaterne sørger for, at 100 % af alle anbringelser i bur er omfattet af et program, i henhold til hvilket der anvendes stereokamerasystemer eller alternative teknikker, der giver tilsvarende nøjagtighed, til at skønne antallet og vægten af fiskene.
- (2) Programmet gennemføres efter procedurerne i bilag XI. Alternative teknikker må kun anvendes, hvis de er godkendt af ICCAT på det årlige møde.
- (3) Den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, sender resultaterne af dette program til den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjerne, og til den enhed, der gennemfører det regionale observatørprogram på ICCAT's vegne.

---

⁴⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 640/2010 af 7. juli 2010 om et dokumentationsprogram for fangster af almindelig tun (*Thunnus thynnus*) og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1984/2003 (EUT L 194 af 24.7.2010, s. 1).

- (4) Hvis resultaterne af programmet viser, at mængderne af almindelig tun, der anbringes i bur, afviger fra de fangstmængder og/eller overførte mængder, der er indberettet, iværksætter den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, i samarbejde med den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskeknet, en undersøgelse.
- (5) Den medlemsstat, der er ansvarlig for fangstfartøjet eller det faststående tunfiskeknet, udsteder en ordre om, at den mængde, der er anbragt i bur, som overstiger den mængde, der er rapporteret fanget og overført, skal slippes fri efter procedurerne i bilag XI, hvis:
- (a) undersøgelsen omhandlet i stk. 4 ikke er afsluttet inden for en frist på ti arbejdsdage efter meddelelsen af resultaterne af programmet for en enkelt anbringelse i bur eller for alle anbringelser i bur fra et fælles fiskeri, eller
  - (b) resultatet af undersøgelsen viser, at antallet eller gennemsnitsvægten af almindelig tun er højere end de mængder, der er rapporteret fanget og overført.
- Frisætningen af de overskydende mængder skal ske under kontrolmyndighedernes tilstedeværelse.
- (6) Resultaterne af programmet anvendes til at afgøre, om frisætning er påkrævet, og meddelelserne om anbringelse i bur og de relevante afsnit i BCD'et udfyldes i overensstemmelse hermed. Når der er udstedt en ordre om at slippe fisk fri, skal akvakulturbrugeren anmode om, at en national kontrolmyndighed og en regional ICCAT-observatør kommer til stedet for at overvåge frisætningen.
- (7) Medlemsstaterne forelægger Kommissionen resultaterne af programmet senest den 1. september hvert år. Kommissionen sender disse oplysninger til SCRS senest den 15. september hvert år til evaluering.
- (8) Overførsel af levende almindelig tun fra et opdrætsbur til et andet opdrætsbur må kun ske med tilladelse fra kontrolmyndighederne i den medlemsstat eller CPC, der er ansvarlig for akvakulturbruget, og i disse kontrolmyndigheders tilstedeværelse. Hver overførsel registreres for at kontrollere antallet af individer. De nationale kontrolmyndigheder skal overvåge disse overførsler og sikre, at alle interne overførsler på akvakulturbrug registreres i e-BCD-systemet.
- (9) Ved en forskel på 10 % eller derover mellem de mængder almindelig tun, der er rapporteret fanget af fangstfartøjet eller det faststående tunfiskeknet, og de mængder, der er fastsat ved hjælp af kontrolkameraer på tidspunktet for anbringelsen i bur, anses det berørte fartøj eller faststående tunfiskeknet for at kunne have overtrådt reglerne. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre korrekt opfølgning.

Artikel 51

Meddelelse om anbringelse i bur

- (1) Senest en uge efter afsluttet anbringelse i bur sender den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbruget, en meddelelse om anbringelse i bur i overensstemmelse med bilag XIV til den medlemsstat eller CPC, hvis fartøjer eller faststående tunfiskeknet har fanget tunen, og til Kommissionen. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat.

- (2) I forbindelse med stk. 1 anses en anbringelse i bur ikke for at være afsluttet, før en eventuel undersøgelse er tilendebragt, og en ordre om at slippe fiskene fri er efterkommet.

Artikel 52

Interne overførsler og stikprøvekontroller på akvakulturbrug

- (1) De medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrugene, indfører et sporbarhedssystem, som bl.a. omfatter videooptagelse af interne overførsler.
- (2) Kontrolmyndighederne i de medlemsstater, der er ansvarlige for akvakulturbrugene, foretager stikprøvekontroller baseret på en risikoanalyse af almindelig tun, der er anbragt i bur, mellem tidspunktet for afsluttet anbringelse i bur i et år og den første anbringelse det følgende år.
- (3) Med henblik stk. 2 fastsætter hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, en mindsteprocentdel af fisk, der skal kontrolleres. Denne procentdel fastsættes i den årlige inspektionsplan omhandlet i artikel 13. Medlemsstaten meddeler Kommissionen resultaterne af de vilkårlige kontroller, der er foretaget hvert år. Kommissionen videresender disse resultater til ICCAT's sekretariat i april det følgende år.

Artikel 53

Adgang og krav til videooptagelser

- (1) Hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, sikrer, at de videooptagelser, der er omhandlet i artikel 48 og 50, efter anmodning stilles til rådighed for de nationale kontrollører og for de regionale ICCAT-kontrollører samt ICCAT's og nationale observatører.
- (2) Hver medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug, træffer de fornødne foranstaltninger til at undgå, at de originale videooptagelser byttes ud, redigeres eller manipuleres.

Artikel 54

Rapport om anbringelse i bur

De medlemsstater, der har pligt til at indgive meddelelser om anbringelse i bur i henhold til artikel 51, fremsender en rapport om anbringelse i bur til Kommissionen hvert år inden den 31. juli for det foregående år. Kommissionen videresender disse oplysninger til ICCAT's sekretariat senest den 1. august hvert år. Rapporten skal indeholde følgende oplysninger:

- (a) den samlede mængde almindelig tun, som akvakulturbruget har anbragt i bur, herunder tab i antal og vægt under transporten til burene foretaget af fiskerfartøjer og faststående tunfiskenet
- (b) listen over fartøjer, der fisker efter, leverer eller transporterer almindelig tun med henblik på opdræt (fartøjets navn, flag, registernummer og redskabstype), og faststående tunfiskenet
- (c) resultaterne af prøveudtagningsprogrammet med henblik på at vurdere antal fanget almindelig tun fordelt på størrelse samt dato, klokkeslæt, fangstområde og den anvendte fangstmetode med det formål at forbedre statistikkerne til brug for bestandsvurderinger.

Prøveudtagningsprogrammet kræver, at størrelsesprøveudtagningen (længde eller vægt) i burene foretages på basis af én prøve (= 100 individer) for hver 100 ton levende fisk eller på basis af en prøve på 10 % af det samlede antal fisk anbragt i bur. Prøverne vil blive indsamlet ved høst på akvakulturbruget og for fisk døde under transport i overensstemmelse med ICCAT's retningslinjer for indsendelse af data og oplysninger. For fisk, der har været i opdræt i over et år, fastsættes der yderligere prøveudtagningsmetoder. Ved hver høst udtages der prøver, som omfatter alle bure

- (d) antallet af almindelig tun, der er anbragt i bur, og et skøn over væksten og dødeligheden i fangenskab og over de solgte mængder i ton. Disse oplysninger gives af akvakulturbruget
- (e) mængderne af almindelig tun, der er anbragt i bur i det foregående år, og
- (f) de mængder fordelt efter oprindelse, der blev markedsført i det foregående år.

Artikel 55

Gennemførelsesretsakter

Kommissionen kan vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter procedurer for anvendelsen af bestemmelserne i denne afdeling. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 67.

AFDELING 8

TILSYN OG OVERVÅGNING

Artikel 56

Fartøjsovervågningssystem

- (1) Uanset artikel 9, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1224/2009 gennemfører medlemsstaterne et fartøjsovervågningssystem (FOS) for deres fiskerfartøjer med en længde overalt på 12 meter eller derover i overensstemmelse med bilag XV.
- (2) Fiskerfartøjer med en længde overalt på 15 meter eller derover, der er opført i det i artikel 25, stk. 1, litra a), omhandlede fartøjsregister eller det i artikel 25, stk. 1, litra b), omhandlede fartøjsregister, skal begynde at sende FOS-data til ICCAT mindst fem dage før deres tilladelsesperiode og fortsætte med at sende disse data indtil mindst fem dage efter tilladelsesperiodens afslutning, medmindre der i forvejen er sendt en anmodning til Kommissionen om at få det pågældende fartøj fjernet fra ICCAT-fartøjsregisteret.
- (3) Af kontrolhensyn skal fartøjsføreren eller dennes repræsentant sikre, at transmissionen af FOS-data fra fangstfartøjer, der har tilladelse til at fiske aktivt efter almindelig tun, ikke afbrydes, når fartøjerne er i havn.
- (4) Medlemsstaterne sikrer, at deres fiskeriovervågningscentre i realtid og i formatet "https data feed" sender Kommissionen og et organ, som denne har udpeget, de FOS-meddelelser, som de har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører deres flag. Kommissionen sender disse meddelelser elektronisk til ICCAT's sekretariat.
- (5) Medlemsstaterne sikrer, at
  - (a) der mindst hver anden time sendes FOS-meddelelser fra de fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen

- (b) deres fiskeriovervågningscentre, hvis der opstår tekniske fejl eller funktionssvigt i fangstovervågningsystemet, sender de alternative meddelelser, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011, og som de har modtaget fra fiskerfartøjer, der fører deres flag, til Kommissionen, senest 24 timer efter at de har modtaget dem
  - (c) de meddelelser, der sendes til Kommissionen, er fortløbende nummereret (med en unik identifikator) for at undgå dubletter
  - (d) de meddelelser, der sendes til Kommissionen, opfylder kravene i artikel 24, stk. 3, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 404/2011.
- (6) Hver medlemsstat sikrer, at alle de meddelelser, der stilles til rådighed for dens inspektionsfartøjer, behandles fortroligt og udelukkende anvendes i forbindelse med inspektion på havet.

AFDELING 9

Inspektion og håndhævelse

Artikel 57

ICCAT-ordningen for fælles international inspektion

- (1) De fælles internationale inspektionsopgaver skal udføres i henhold til ICCAT-ordningen for fælles international inspektion ("ICCAT-ordningen") for international kontrol uden for farvande under national jurisdiktion som fastsat i bilag IX til denne forordning.
- (2) Medlemsstater, hvis fiskerfartøjer har tilladelse til at fiske efter almindelig tun, udpeger kontrollører og foretager inspektion på havet i henhold til ICCAT-ordningen.
- (3) Hvis en medlemsstat på noget tidspunkt har over 15 fiskerfartøjer, der fører dens flag, og som fisker efter almindelig tun i konventionsområdet, skal den pågældende medlemsstat på grundlag af en risikovurdering udsende et inspektionsfartøj med henblik på inspektion og kontrol på havet i konventionsområdet i hele den periode, hvor fartøjerne befinder sig der. Denne forpligtelse betragtes som opfyldt, hvis flere medlemsstater samarbejder om at udsende et inspektionsfartøj, eller hvis et EU-inspektionsfartøj udsendes til konventionsområdet.
- (4) Kommissionen eller et organ udpeget af denne kan udpege EU-kontrollører til ICCAT-ordningen.
- (5) Med henblik stk. 3 koordinerer Kommissionen eller et organ udpeget af denne overvågnings- og inspektionsarbejdet for Unionen. Kommissionen kan i samråd med de berørte medlemsstater opstille fælles inspektionsprogrammer med henblik på, at Unionen kan opfylde sine forpligtelser i henhold til ICCAT-ordningen. De medlemsstater, hvis fiskerfartøjer fisker efter almindelig tun, træffer de fornødne foranstaltninger til at lette gennemførelsen af sådanne programmer, især med hensyn til, hvilke menneskelige og materielle ressourcer der er behov for, og i hvilke perioder og geografiske områder disse ressourcer skal indsættes.
- (6) Medlemsstaterne giver senest den 1. april hvert år Kommissionen meddelelse om navnene på de kontrollører og inspektionsfartøjer, som de har til hensigt at stille til rådighed for ICCAT-ordningen i det pågældende år. På grundlag af disse oplysninger opstiller Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne hvert år en plan for

Unionens deltagelse i ICCAT-ordningen, som den sender til ICCAT's sekretariat og medlemsstaterne.

Artikel 58

Inspektioner i tilfælde af overtrædelser

Flagmedlemsstaten sikrer, at der under dens myndighed foretages fysisk inspektion i dens havne af et fiskerfartøj, der fører dens flag, eller at en anden person udpeget af flagmedlemsstaten foretager sådan fysisk inspektion, når fartøjet ikke befinder sig i en af dens havne, hvis fiskerfartøjet:

- (a) ikke har overholdt registrerings- og rapporteringskravene i artikel 30 og 31 eller
- (b) har overtrådt bestemmelserne i denne forordning eller har begået en alvorlig overtrædelse omhandlet i artikel 42 i forordning (EF) nr. 1005/2008 eller artikel 90 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 59

Krydskontrol

- (1) Hver medlemsstat kontrollerer oplysningerne i og den rettidige indgivelse af inspektionsrapporter og observatørrapporter, FOS-data samt eventuelt e-BCD'er, fiskerfartøjernes logbøger, overførsels- og omladningsopgørelser og fangstdokumenterne i overensstemmelse med artikel 109 i forordning (EF) nr. 1224/2009.
- (2) Hver medlemsstat foretager krydskontrol af alle landinger, omladninger og anbringelser i bur ved at sammenholde mængderne pr. art indført i fiskerfartøjets logbog eller mængderne pr. art anført i omladningsopgørelsen med mængderne anført i landingsopgørelsen eller meddelelsen om anbringelse i bur og alle andre relevante dokumenter såsom en faktura og/eller salgsnotaer.

AFDELING 10

Håndhævelse

Artikel 60

Håndhævelse

Uden at det berører artikel 89-91 i forordning (EF) nr. 1224/2009 og navnlig medlemsstaternes forpligtelse til at træffe de fornødne håndhævelsesforanstaltninger over for et fiskerfartøj, træffer den medlemsstat, der er ansvarlig for akvakulturbrug for almindelig tun, de fornødne håndhævelsesforanstaltninger over for et akvakulturbrug, hvis den i overensstemmelse med den nationale lovgivning har fastslået, at akvakulturbruget ikke overholder bestemmelserne i artikel 45-55. Disse foranstaltninger kan, afhængigt af overtrædelsens karakter og i overensstemmelse med den gældende nationale lovgivning, omfatte suspension eller inddragelse af registernummeret for akvakulturbruget for almindelig tun og bøder.

KAPITEL 6

Markedsføring

Artikel 61

Markedsføringsforanstaltninger

- (1) Uden at det berører forordning (EF) nr. 1224/2009, forordning (EF) nr. 1005/2008 og forordning (EU) nr. 1379/2013⁴⁶, er det i Unionen forbudt at handle med, lande, importere, eksportere, anbringe i bur med henblik på opfedning eller opdræt, reeksportere og omlade almindelig tun, der ikke er ledsaget af nøjagtig, fuldstændig og attesteret dokumentation som krævet i henhold til denne forordning, artikel 4b i forordning (EF) nr. 1936/2001 og EU-lovgivningen om gennemførelse af ICCAT's bestemmelser om dokumentationsprogrammet for fangst.
- (2) Handel med og import, landing, anbringelse i bur med henblik på opfedning eller opdræt, forarbejdning, eksport, reeksport og omladning af almindelig tun er forbudt i Unionen, hvis:
  - (a) den almindelige tun er fanget af fiskerfartøjer eller faststående tunfiskenet, hvis flagstat ikke har nogen kvote eller fangstbegrænsning eller ikke har fået tildelt en fiskeriindsats for almindelig tun i henhold til ICCAT's bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, eller
  - (b) den almindelige tun er fanget af et fiskerfartøj eller et faststående tunfiskenet, hvis individuelle kvote eller hvis stats fiskerimuligheder er opbrugt på tidspunktet for fangsten.
- (3) Handel med samt import, landing, forarbejdning og eksport af almindelig tun fra opfednings- eller opdrætsbrug, der ikke overholder kravene i de forordninger, der er nævnt i stk. 1, er forbudt i Unionen, jf. dog forordning (EF) nr. 1224/2009, forordning (EF) nr. 1005/2008 og forordning (EF) nr. 1379/2013.

KAPITEL 7

Afsluttende bestemmelser

Artikel 62

Evaluering

Efter anmodning fra Kommissionen sender medlemsstaterne omgående en detaljeret rapport om forordningens gennemførelse til Kommissionen. På grundlag af oplysningerne modtaget fra medlemsstaterne sender Kommissionen en detaljeret rapport om gennemførelsen af ICCAT-henstilling 18-02 til ICCAT's sekretariat inden den dato, der er fastsat af ICCAT.

---

⁴⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1379/2013 af 11. december 2013 om den fælles markedsordning for fiskevarer og akvakulturprodukter, om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1184/2006 og (EF) nr. 1224/2009 og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 1).

Artikel 63
Finansiering

Med henblik på Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014⁴⁷ anses denne forordning for at være en flerårig plan i henhold til artikel 9 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

Artikel 64
Fortrolighed

Data, der indsamles og udveksles i henhold til denne forordning, behandles fortroligt i overensstemmelse med reglerne om datafortrolighed i artikel 112 og 113 i forordning (EF) nr. 1224/2009.

Artikel 65
Procedure for ændringer

- (1) Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 66 om ændring af denne forordning for at tilpasse den til foranstaltninger vedtaget af ICCAT, som er bindende for Unionen og dens medlemsstater vedrørende:
- (a) den målfiskeridødelighed, der kræves for at opretholde biomassen på et niveau, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte, som omhandlet i artikel 3
  - (b) fristerne for indberetning af oplysninger som fastsat i artikel 23, stk. 4, artikel 25, stk. 1, artikel 28, stk. 1, artikel 31, stk. 2 og 3, artikel 34, stk. 5 og 6, artikel 35, artikel 40, stk. 3, artikel 43, stk. 2, artikel 50, stk. 7, artikel 51, stk. 1, artikel 54, artikel 56, stk. 5, litra b), og artikel 57, stk. 6
  - (c) fangstperioder som omhandlet i artikel 16, stk. 1 og 4
  - (d) den bevarelsesmæssige mindstereferencestørrelse som fastsat i artikel 18, stk. 1 og 2, og artikel 19, stk. 1
  - (e) de procentdele og referenceparametre, der er fastsat i artikel 12, artikel 14, stk. 3 og 4, artikel 19, stk. 1, artikel 20, stk. 2, artikel 37, stk. 1, artikel 43, stk. 2, artikel 49 og artikel 50, stk. 9
  - (f) de oplysninger, der skal indgives til Kommissionen, jf. artikel 10, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 3, artikel 28, stk. 1, artikel 29, stk. 4, artikel 33, stk. 2, artikel 39, stk. 1, og artikel 54
  - (g) nationale og regionale ICCAT-observatørers opgaver som omhandlet i henholdsvis artikel 37, stk. 2, og artikel 38, stk. 5
  - (h) begrundelser for at nægte at give tilladelse til overførsel, jf. artikel 40, stk. 1
  - (i) årsager til beslaglæggelse af fangster og ordrer om frisætning af fisk, jf. artikel 45, stk. 4
  - (j) antallet af fartøjer i artikel 57, stk. 3
  - (k) bilag I-XV.

---

⁴⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 508/2014 af 15. maj 2014 om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2328/2003, (EF) nr. 861/2006, (EF) nr. 1198/2006 og (EF) nr. 791/2007 samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1255/2011 (EUT L 149 af 20.5.2014, s. 1).

- (2) Eventuelle ændringer, som vedtages i henhold til stk. 1, skal være strengt begrænset til gennemførelsen i EU-retten af ændringer og/eller tilføjelser til den pågældende ICCAT-henstilling.

Artikel 66

Udøvelse af de delegerede beføjelser

- (1) Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastsatte betingelser.
- (2) De beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 65, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden.
- (3) Den i artikel 65 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
- (4) Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt, hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
- (5) Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.
- (6) En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 65 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 67

Udvalgsprocedure

- (1) Kommissionen bistås af Komitéen for Fiskeri og Akvakultur, nedsat i henhold til artikel 47 i forordning (EU) nr. 1380/2013. Denne komité er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
- (2) Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Artikel 68

Ændring af forordning (EF) nr. 1936/2001

I forordning (EF) nr. 1936/2001 foretages følgende ændringer:

- a) Artikel 3, litra g)-j), artikel 4a, 4b og 4c samt bilag Ia udgår.
- b) I bilag I og II udgår udtrykket "almindelig tun: *Thunnus thynnus*".

Artikel 69
Ændring af forordning (EU) 2017/2107

I forordning (EU) 2017/2107 udgår artikel 43.

Artikel 70
Ændring af forordning (EU) 2019/833

I forordning (EU) 2019/833 udgår artikel 53.

Artikel 71
Ophævelse

- (1) Forordning (EU) 2016/1627 ophæves.
- (2) Henvvisninger til de ophævede forordninger betragtes som henvvisninger til denne forordning og læses i overensstemmelse med sammenligningstabellen i bilag XVI.

Artikel 72
Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på [tyvendedagen] efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand